

СТАНДАРТ ІПВГ 2016

Неофіційний переклад

Міжнародний Секретаріат ІПВГ, 15 лютого 2016 року

Стандарт ІПВГ
(неофіційний переклад)
© EITI 2016

*Неофіційний переклад Стандарту ІПВГ
на українську мову, а також його видання
здійснено за фінансової підтримки
Міжнародного фонду "Відродження".*

Міжнародний секретаріат ІПВГ

Ruseløkkveien 26
0251 Осло
Норвегія

Тел: +47 222 00 800
Сайт: www.eiti.org
E-mail: secretariat@eiti.org

**Національний секретаріат ІПВГ в
Україні**

eiti@mev.gov.ua
pr.eiti.ua@gmail.com

Процес ІПВГ :

Бачити **результат** від використання природних ресурсів

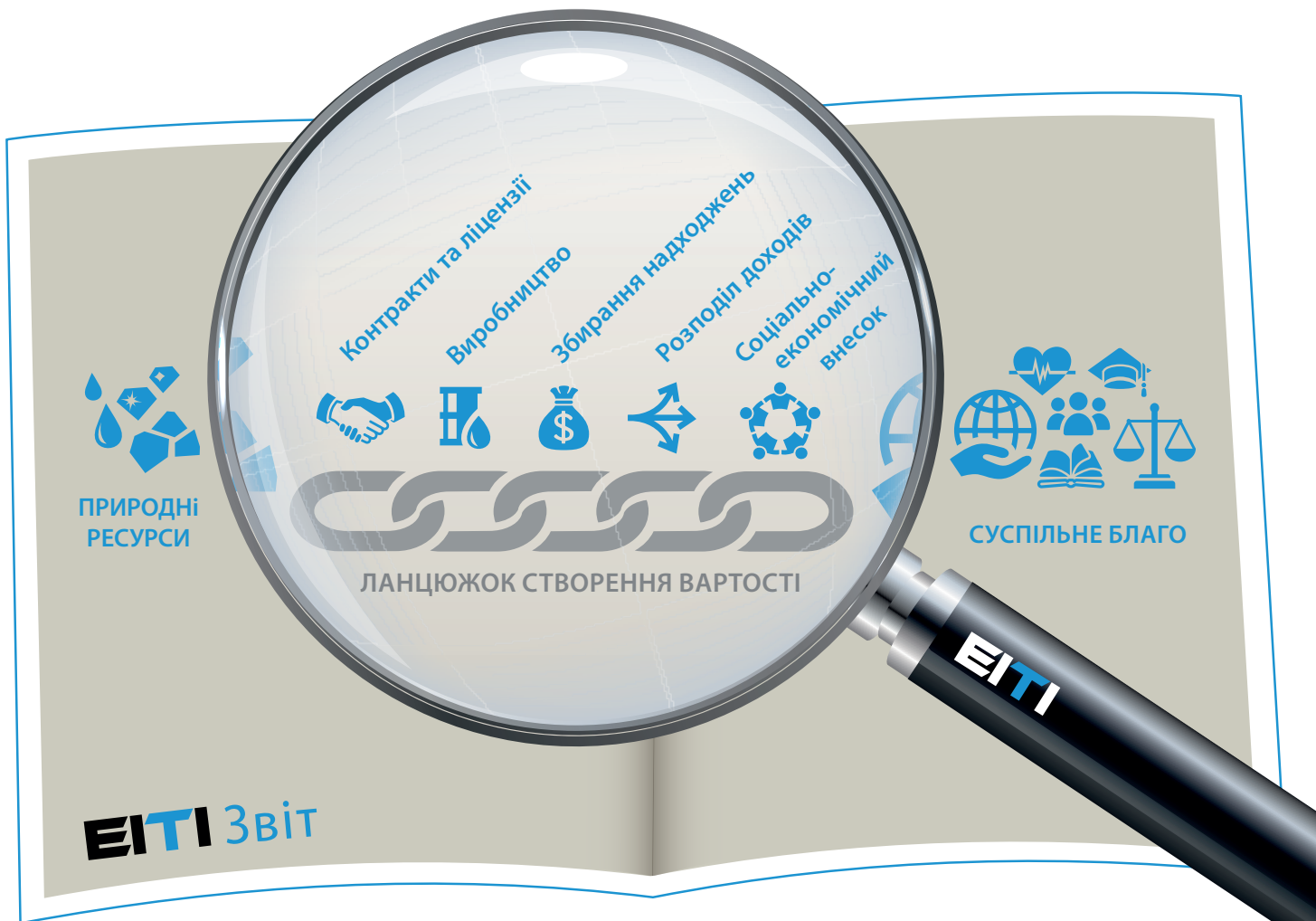
- 1 Багатостороння група** зацікавлених осіб (уряд, бізнес і громадянське суспільство) вирішує, як повинен відбуватися процес ІПВГ на національному рівні.

- 2** Доходи уряду і платежі **компаній розкриваються** разом з іншою інформацією про видобувні галузі.

- 3** Результати поширюються з метою **підвищення інформованості** громадян та дискусій щодо того, як країна повинна управляти своїми ресурсами.

Вступ	8
Частина I	9
1 Принципи ІПВГ	9
2 Приєднання до ІПВГ	10
3 Вимоги до країн, що впроваджують ІПВГ	11
1. Нагляд з боку багатосторонньої групи зацікавлених осіб	12
2. Законодавча та інституційна база, включаючи розподіл контрактів та ліцензій	16
3. Розвідка та видобування	21
4. Збирання доходів	21
5. Розподіл доходів	25
6. Соціально-економічні витрати	27
7. Результати та вплив	28
Дотримання вимог та строки для країн, що впроваджують ІПВГ	31
8.1 Адаптоване впровадження	31
8.2 Строки надання звітності ІПВГ	31
8.3 Строки та наслідки Валідації ІПВГ	31
8.4 Строки надання річних звітів про досягнуті результати	35
8.5 Подовження	35
8.6 Призупинення	35
8.7 Виключення зі списку країн учасниць	37
8.8 Апеляції	37
4 Загальний огляд валідації	38
5 Протокол: Участь громадянського суспільства	40
6 Політика відкритих даних	44
Частина II	46
Керівництво та управління	46
7 Статут	49
8 Політика відкритості ІПВГ	56
9 Кодекс поведінки Асоціації ІПВГ	59
10 Інструкції щодо представництва зацікавлених сторін	60

Цей Стандарт ІПВГ складається з двох частин: частина 1 *Впровадження Стандарту ІПВГ*; та частина 2 *Керівництво та управління*.

Частина 1 «Впровадження Стандарту ІПВГ» включає:

- **Принципи ІПВГ**, що були узгоджені всіма зацікавленими особами в 2003 році.
У цих Принципах сформульовано загальні цілі та зобов'язання всіх зацікавлених осіб.
- **Вимоги ІПВГ**, яких повинні суворо дотримуватися країни, що впроваджують ІПВГ. До цих вимог у Стандарті ІПВГ 2013 року було внесено деякі незначні вдосконалення з метою усунення невизначеностей, неточностей, двозначностей, суперечностей та невідповідностей. Крім того, ці вимоги було реструктуризовано, і зараз їх представлено у відповідності до ланцюга вартості видобувних галузей (див. малюнок 1). Нарешті, було додано розділ під назвою **дотримання вимог та строки**, в якому зазначено строки, яких повинні суворо дотримуватися країни, що запроваджують ІПВГ, а також наслідки недотримання вимог ІПВГ.
- **Загальний огляд валідації**, в якому наведено загальний огляд ключових кроків Валідації. Його було вперше узгоджено в 2006 році і в подальшому внесено істотні зміни.
- **Протокол «Участь громадянського суспільства»**, який було затверджено Правлінням ІПВГ 1 січня 2015 року.

У частині 2 *Керівництво та управління* міститься стислий огляд принципів організації ІПВГ. Після нього йде Статут ІПВГ, в якому містяться положення стосовно того, яким чином здійснюється керівництво Асоціацією членів ІПВГ. У 2013 році Правління ІПВГ затвердило Політику відкритості ІПВГ, опис якої наведено після Статуту. До складу також включено Кодекс поведінки ІПВГ.

Група різних країн, компаній та організацій громадянського суспільства взяла участь у Ланкастерхаузьській конференції в Лондоні (2003 рік), що проводилася Урядом Об'єднаного Королівства. Вони узгодили Заяву про принципи з метою підвищення прозорості щодо платежів та доходів у видобувному секторі. Зараз вони відомі як Принципи ІПВГ, а також є наріжним каменем ІПВГ.

ТАБЛИЦЯ 1 ПРИНЦИПИ ІПВГ

- 1 Ми вважаємо, що розумне та економне використання багатства природних ресурсів має бути важливим двигуном сталого економічного зростання, що сприятиме сталому розвитку та зниженню рівня бідності, але в разі відсутності належного управління може призвести до негативних соціально-економічних наслідків.
- 2 Ми стверджуємо, що управління багатством природних ресурсів на благо громадян країни належить до сфери діяльності суверенних урядів, яка повинна здійснюватися в інтересах їх національного розвитку.
- 3 Ми визнаємо, що вигоди видобування ресурсів проявляються як потоки доходів протягом багатьох років і можуть великою мірою залежати від цін.
- 4 Ми визнаємо, що суспільне розуміння державних доходів та витрат у динаміці часу може сприяти громадським дебатам та усвідомленому вибору придатних та реалістичних варіантів сталого розвитку.
- 5 Ми підкреслюємо важливість прозорості з боку урядів та компаній у видобувних галузях, а також необхідність покращення державного фінансового управління та підзвітності.
- 6 Ми визнаємо, що досягнення більшої прозорості має бути визначене в контексті дотримання умов договорів та законів.
- 7 Ми визнаємо, що фінансова прозорість може призвести до покращення середовища для внутрішніх та іноземних прямих інвестицій.
- 8 Ми віримо в принцип та практику підзвітності уряду всім громадянам з метою розумного та відповідального управління потоками доходів та державними витратами.
- 9 Ми дотримуємося принципу заохочення високих стандартів прозорості та підзвітності в громадському житті, державній діяльності, а також у бізнесі.
- 10 Ми вважаємо, що потрібен в цілому послідовний та дієвий підхід до розкриття інформації про платежі та доходи, що має бути простим у впровадженні та використанні.
- 11 Ми вважаємо, що розкриття інформації про платежі в окремій країні повинно здійснюватися для всіх компаній видобувної галузі, що працюють у такій країні.
- 12 Ми вважаємо, що при пошуку рішень усі зацікавлені особи повинні зробити свої важливі та необхідні внески - включаючи уряди та їхні органи та установи, компанії видобувної галузі, сервісні компанії, багатосторонні організації, фінансові організації, інвесторів та неурядові організації.

2 Приєднання до ІПВГ

Будь-яка країна, що має намір впровадити ІПВГ, повинна здійснити цілий ряд кроків, перед тим як подавати заявку на отримання статусу Країни-кандидата ІПВГ. Ці кроки стосуються зобов'язань уряду (1.1), залучення компаній (1.2), залучення громадянського суспільства (1.3), створення групи за участю всіх зацікавлених осіб (багатосторонньої групи) (1.4) та узгодження робочого плану ІПВГ (1.5). Детальні положення викладено на сторінках 14-17. Якщо країна виконала ці кроки і бажає бути визнаною Країною-кандидатом ІПВГ, уряд повинен подати Заявку на отримання статусу Країни-кандидата ІПВГ до Правління ІПВГ (див. таблицю 2).

ТАБЛИЦЯ 2 ПОДАВАННЯ ЗАЯВКИ НА ОТРИМАННЯ СТАТУСУ КРАЇНИ-КАНДИДАТА ІПВГ

Якщо країна виконала кроки щодо приєднання до ІПВГ і бажає бути визнаною Країною-кандидатом ІПВГ, уряд за підтримки багатосторонньої групи повинен подати Заявку на отримання статусу Країни-кандидата ІПВГ з використанням встановленої форми заявки. Заявка повинна містити опис поточної діяльності, а також підтвердження того, що кожний з кроків приєднання до ІПВГ було виконано. Заявка повинна містити контактну інформацію уряду, громадянського суспільства та зацікавлених осіб з приватного сектора, що були залучені до участі в ІПВГ.

Правління ІПВГ розглядає заявку і оцінює належне виконання кроків щодо приєднання до ІПВГ. Міжнародний секретаріат зв'язується із зацікавленими особами на національному рівні, для того щоб з'ясувати їхні погляди щодо процесу приєднання, а також отримати зауваження від підтримуючих урядів, міжнародних груп громадянського суспільства, підтримуючих компаній, підтримуючих організацій та інвесторів. Міжнародний секретаріат тісно співпрацюватиме з відповідальною посадовою особою, призначеною урядом для керівництва впровадженням ІПВГ, з метою з'ясування, уточнення та вирішення будь-яких невирішених питань.

Виходячи з цього, а також на підставі будь-якої іншої наявної інформації, Комітет Правління ІПВГ з питань інформаційно-роз'яснювальної роботи та країн-кандидатів у межах обґрунтованого періоду часу надає Правлінню ІПВГ рекомендацію стосовно можливості прийняття заявки певної країни. Остаточне рішення приймається Правлінням ІПВГ.

Правління ІПВГ надає перевагу прийняттю рішень щодо прийняття Країн-кандидатів ІПВГ під час засідань Правління ІПВГ. У разі великого часового інтервалу між засіданнями Правління ІПВГ може приймати рішення в формі випуску циркуляру Правління.

У разі прийняття Правлінням ІПВГ Країни-кандидата ІПВГ воно також встановлює строки публікації першого Звіту ІПВГ та проведення процедури Валідації. Перший Звіт ІПВГ будь-якої країни-виконавця має бути опублікований протягом 18 місяців з дати прийняття її Країною-кандидатом ІПВГ. Країни-кандидати ІПВГ повинні розпочати процедуру Валідації протягом двох з половиною років з моменту набуття статусу Країни-кандидата ІПВГ. Додаткову інформацію щодо строків наведено в положенні 8.

1. Надається Міжнародним секретаріатом.

3 Вимоги до країн, що впроваджують ІПВГ

У цьому розділі визначено вимоги, яких повинні суворо дотримуватися країни, що впроваджують ІПВГ. Існує дві групи країн, що впроваджують: Країна-кандидат ІПВГ та Країна, що відповідає вимогам ІПВГ. Статус країни-кандидата ІПВГ є тимчасовим і має на меті своєчасно привести до повного виконання вимог Стандарту ІПВГ. Для того щоб стати Країною, що відповідає вимогам ІПВГ, країни-виконавці повинні шляхом процедури Валідації продемонструвати виконання ними всіх Вимог ІПВГ. Опис процедур Валідації наведено в розділі 4.

Вимоги ІПВГ є мінімальними вимогами, тому країни, що впроваджують ІПВГ заохочуються виходити за їхні рамки, якщо зацікавленими сторонами буде вирішено, що це є доцільним. Ми закликаємо зацікавлених осіб користуватися також іншими додатковими матеріалами щодо кращого забезпечення виконання вимог, що є доступними на веб-сайті www.eiti.org.

Термінологія

Використання термінів “повинен”, “має”, “зобов’язаний” у Стандарті ІПВГ означає, що щось є обов’язковим і має бути враховане при оцінці дотримання вимог Стандарту ІПВГ.

Використання терміну “очікується” в Стандарті ІПВГ означає, що багатостороння група повинна розглянути питання і задокументувати свої обговорення, обґрунтування для розкриття/нерозкриття інформації, а також будь-які перешкоди для розкриття. Під час валідації враховуються та документуються обговорення, що проводяться багатосторонньою групою.

Використання термінів “рекомендується”, “заохочується”, “може бажати” та “може” в Стандарті ІПВГ означає, що щось є необов’язковим. Зусилля та заходи, що здійснюються багатосторонньою групою, документуються під час Валідації, але не враховуються при загальній оцінці дотримання вимог Стандарту ІПВГ.

Термін “Звіт ІПВГ” в контексті механізму розкриття інформації використовується в якості стислого визначення для інформації та даних, що підлягають розкриттю відповідно до Стандарту ІПВГ. Дані можуть розкриватися в формі Звіту ІПВГ або являти собою загальнодоступну інформацію та дані, що були зібрані або спільно розглядалися в складі процесу ІПВГ.

1

ВИМОГА ІПВГ 1

Нагляд з боку багатосторонньої групи зацікавлених осіб

Загальний огляд: ІПВГ вимагає здійснення ефективного багатостороннього нагляду, включаючи функціональну багатосторонню групу, до якої би входили представники уряду та компаній за повної, незалежної, активної та ефективної участі громадянського суспільства. Ключові вимоги, що стосуються багатостороннього нагляду, включають: (1.1) залучення уряду; (1.2) залучення галузі; (1.3) залучення громадянського суспільства; (1.4) створення та функціонування багатосторонньої групи; та (1.5) узгоджений робочий план з прозорими цілями впровадження ІПВГ, а також графік, що узгоджується зі строками, встановленими Правлінням ІПВГ.

1.1 Залучення уряду.

- a) Уряд зобов'язаний опублікувати відкриту публічну заяву про свій конкретний намір запровадити в країні ІПВГ. Заява повинна бути зроблена головою держави або уряду, або відповідним уповноваженим представником уряду.
- b) Уряд зобов'язаний призначити відповідальну посадову особу високого рівня, яка б очолила впровадження ІПВГ. Така відповідальна особа повинна користуватися авторитетом та довірою всіх зацікавлених осіб, мати повноваження та свободу координувати дії щодо ІПВГ у відповідних міністерствах та відомствах, а також мати змогу мобілізувати ресурси для впровадження ІПВГ.
- c) Уряд має бути повністю, активно та ефективно залучений до процесу ІПВГ.
- d) Уряд повинен забезпечити, щоб у багатосторонній групі були представлені вищі урядові посадові особи.

1.2 Залучення компаній.

- a) Компанії мають бути повністю, активно та ефективно залучені до процесу ІПВГ.
- b) Уряд повинен забезпечити наявність сприятливого середовища для участі компаній з огляду на відповідне законодавство, норми та адміністративні правила, а також поточну практику впровадження ІПВГ. Повинні бути дотримані основоположні права представників компаній, що фактично залучені до ІПВГ, включаючи, але не обмежуючись лише цим, членів багатосторонньої групи.
- c) Уряд повинен забезпечити відсутність перешкод для участі компаній у процесах ІПВГ.

1.3 Залучення громадянського суспільства.

Згідно з протоколом про участь громадянського суспільства:²

- a) Громадянське суспільство має бути повністю, активно та ефективно залучене до процесу ІПВГ.
- b) Уряд повинен забезпечити наявність сприятливого середовища для участі громадянського суспільства з огляду на відповідне законодавство, норми та адміністративні правила, а також поточну практику впровадження ІПВГ. Повинні бути дотримані основоположні права представників громадянського суспільства, що фактично залучені до ІПВГ, включаючи, але не обмежуючись лише цим, членів багатосторонньої групи.
- c) Уряд повинен забезпечити відсутність перешкод для участі громадянського суспільства в процесах ІПВГ.
- d) Уряд повинен утримуватися від вчинення дій, що можуть звузити або обмежити публічні дебати стосовно запровадження ІПВГ.
- e) Зацікавлені особи, включаючи, але не обмежуючись лише цим, членів багатосторонньої групи, зобов'язані:
 - I. Мати змогу вільно висловлюватися щодо питань прозорості та управління природними ресурсами.
 - II. Брати безпосередню участь у розробці, впровадженні, моніторингу та оцінці процесу ІПВГ та робити свій внесок у публічні дебати.
 - III. Мати право спілкуватися та співпрацювати між собою.
 - IV. Мати змогу вільно діяти та висловлювати думки щодо ІПВГ без будь-яких обмежень, примусу або репресій.

1.4 Багатостороння група.

- a) Уряд повинен взяти на себе зобов'язання співпрацювати з громадянським суспільством та компаніями, а також створити багатосторонню групу для здійснення нагляду за впровадженням ІПВГ. При створенні багатосторонньої групи уряд повинен:
 - I. Забезпечити відкритість та прозорість запрошень щодо участі в групі.
 - II. Забезпечити адекватне представництво зацікавлених осіб. Це не означає, що кількісно вони повинні бути представлені порівну. До багатосторонньої групи повинні входити відповідні зацікавлені особи, включаючи, але не обмежуючись лише цим: представників приватного сектора; громадянське суспільство, у тому числі незалежні групи громадянського суспільства, а також ЗМІ, спілки та об'єднання; а також відповідні державні органи, включаючи народних депутатів. Кожна група зацікавлених осіб повинна мати право призначати своїх представників, одночасно враховуючи бажання плюралістичного та широкого представництва. Процес призначення повинен бути незалежним та без жодного натяку на примус. Групи громадянського суспільства, залучені до ІПВГ як члени багатосторонньої групи, в плані діяльності та з точки зору політики, мають бути незалежними від уряду та/або компанії.
 - III. Розглянути можливість створення юридичної бази для діяльності групи.

2. Протокол про участь громадянського суспільства міститься в розділі 5 Стандарту ІПВГ.

- b) Багатостороння група повинна узгодити чітке публічне Технічне завдання (ТЗ) для своєї роботи. ТЗ повинно, як мінімум, включати положення щодо наступного:

Роль, обов'язки та права багатосторонньої групи:

- I. Члени багатосторонньої групи повинні мати можливість виконувати свої обов'язки.
- II. Багатостороння група повинна проводити ефективну інформаційно-роз'яснювальну роботу серед груп громадянського суспільства та компаній, включаючи комунікації з використанням ЗМІ, веб-сайтів та листів, інформуючи зацікавлених осіб про зобов'язання уряду запровадити ІПВГ та ключову роль компаній та громадянського суспільства у цьому. Багатостороння група також повинна поширювати публічну інформацію, що отримується в ході реалізації ІПВГ, таку як Звіти ІПВГ.
- III. Члени багатосторонньої групи повинні встановити зв'язок зі своїми групами зацікавлених осіб, якими вони були обрані.

Затвердження робочих планів, Звітів ІПВГ та річних звітів про діяльність:

- IV. Багатостороння група повинна затверджувати річні робочі плани, призначення Незалежного адміністратора, Технічні завдання для Незалежного адміністратора, Звіти ІПВГ та річні звіти про діяльність.
- V. Багатостороння група повинна здійснювати нагляд за процесом звітності щодо ІПВГ та долучатися до процесу Валідації.

Правила та процедури внутрішнього управління:

- VI. ІПВГ вимагає широкого процесу прийняття рішень на етапі впровадження, ставлячись до кожної групи зацікавлених осіб як до партнера. Будь-який член багатосторонньої групи має право запропонувати питання до обговорення. Багатостороння група повинна узгодити та опублікувати свої процедури призначення та зміни представників багатосторонньої групи, прийняття рішень, а також строк дії повноважень та періодичність проведення засідань. Це повинно передбачати наявність процесу заміни членів групи, що відповідає принципам, викладеним у Вимозі 1.4.a. Якщо в багатосторонній групі існує практика сплати добових коштів за відвідання засідань ІПВГ або здійснення інших платежів членам ІПВГ, ця практика має бути прозорою і не повинна призводити до виникнення конфлікту інтересів.
- VII. Про проведення засідання має бути повідомлено завчасно, а також своєчасно поширено документацію перед обговореннями та запропонованим прийняттям.
- VIII. Багатостороння група зобов'язана вести письмовий протокол всіх обговорень та прийнятих рішень.

1.5 Робочий план.

Багатостороння група повинна вести поточний робочий план із зазначенням статей витрат та у відповідності до графіків звітності та Валідації, встановлених

Правлінням ІПВГ. Робочий план повинен:

- a) Містити поставлені цілі впровадження ІПВГ, що пов'язані з Принципами ІПВГ та відображають національні пріоритети для видобувних галузей. Багатосторонні групи заохочуються здійснювати пошуки інноваційних підходів розширення впровадження ІПВГ з метою збільшення повноти звітування за ІПВГ та загального розуміння доходів, а також сприяти високим стандартам прозорості та підзвітності в громадському житті, діяльності уряду та в бізнесі.
- b) Відображати результати консультацій із зацікавленими особами і бути затвердженим багатосторонньою групою.
- c) Включати вимірювану та визначену у часових рамках діяльність задля досягнення узгоджених цілей. Сфера впровадження ІПВГ повинна бути пристосована для досягнення бажаних цілей, що були визначені в процесі консультацій. Робочий план повинен:
 - I. Оцінювати та окреслювати плани з метою реагування на потенційні обмеження можливостей урядових відомств, компаній та громадянського суспільства, які можуть бути перешкодою для ефективного запровадження ІПВГ.
 - II. Визначати обсяг звітності за ІПВГ, включаючи плани вирішення технічних аспектів звітності, таких як: повнота та достовірність даних (Вимоги 4.1 та 4.9).
 - III. Визначати та окреслювати плани вирішення потенційних законодавчих та регулятивних перешкод запровадженню ІПВГ, включаючи, у разі необхідності, плани включення Вимог ІПВГ до національного законодавства або регуляторної бази.
 - IV. Окреслювати плани багатосторонньої групи стосовно впровадження рекомендацій за результатами Валідації та звітності ІПВГ.
- d) Визначати внутрішні та зовнішні джерела фінансування та технічної допомоги з метою забезпечення своєчасної реалізації узгодженого робочого плану.
- e) Бути доступним широкій громадськості, наприклад, опублікованим на загальнодержавному веб-сайті ІПВГ та/або веб-сайтах інших відповідних міністерств та відомств, а також у друкованих ЗМІ або публічно доступних місцях.
- f) Щорічно переглядатися та оновлюватися. Переглядаючи робочий план, багатостороння група повинна розглянути можливість деталізації та збільшення обсягу звітності ІПВГ, включаючи такі питання як: управління доходами та витрати (5.3), транспортні платежі (4.4), не обов'язкові соціальні витрати (6.1.b), спеціальні субнаціональні перекази (5.2.b), бенефіціарне право (2.5) та контракти (2.4). Відповідно до Вимоги 1.4.b (viii), багатостороння група повинна документувати свої обговорення та прийняття рішень.
- g) Включати графік впровадження, що відповідає строкам надання звітності та Валідації, встановленим Правлінням ІПВГ (див. положення 8), та враховує адміністративні вимоги, такі як процедури закупівель та фінансування.

ВИМОГА ІПВГ 2

Законодавча та інституційна база, включаючи розподіл контрактів та ліцензій.

Загальний огляд: ІПВГ вимагає розкриття інформації, що стосується правил управління видобувним сектором, надаючи зацікавленим особам можливість зрозуміти закони та процедури видачі прав щодо розвідки та видобування, законодавчу, регуляторну та контрактну базу, що застосовується до видобувного сектора, а також інституційні обов'язки Держави в управлінні цим сектором. Вимоги ІПВГ, що стосуються прозорої законодавчої бази та надання прав у видобувних галузях, включають: (2.1) законодавчу базу та фіскальний режим; (2.1) розподіл ліцензій; (2.3) реєстр ліцензій; (2.4) контракти; (2.5) бенефіціарне право; та (2.6) участь держави у видобувному секторі.

2.1 Законодавча база та фіскальний режим.

- a) Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні розкрити опис законодавчої бази та фіскального режиму, якими регулюються видобувні галузі. Ця інформація повинна включати загальний опис фіскального режиму, включаючи рівень фіскальної децентралізації, загальний огляд відповідних законів та нормативно-правових актів, а також інформацію про ролі та обов'язки відповідних державних відомств.
- b) Якщо уряд впроваджує реформи, бажано, щоб багатостороння група забезпечила відображення цього у документальній формі.

2.2 Розподіл ліцензій.

- a) Країни-виконавці повинні розкривати наступну інформацію, пов'язану з видачею або передачею ліцензій, які стосуються компаній, що зазначені в Звіті ІПВГ, протягом звітного періоду, передбаченого Звітом ІПВГ:
 - I. опис процесу передачі або видачі ліцензії;
 - II. технічні та фінансові критерії, що застосовуються;
 - III. інформацію про отримувачів ліцензії, яку було передано або видано, включаючи членів консорціуму, у разі необхідності; та
 - IV. будь-які значні відхилення від чинної законодавчої та нормативно-правової бази, що регулює передачу або видачу ліцензій.

Необхідно, щоб визначена вище інформація розкривалася під час усіх видач та передач ліцензій, що відбуваються протягом звітного року, який охоплює Звіт ІПВГ, включаючи розподіл ліцензій, що стосуються компаній, що не включені в Звіт ІПВГ, тобто якщо їхні платежі виходять далеко за межі узгодженої межісуттєвості. Будь-які значні юридичні або практичні перешкоди, що перешкоджають такому всебічному розкриттю, мають бути задокументовані та пояснені в Звіті ІПВГ, включаючи урахування державних планів, що призначені для подолання таких перешкод, а також передбачений графік їх виконання.

- b) Якщо компанії, зазначені в Звіті ІПВГ, є власниками ліцензій, які були видані до початку звітного періоду, зазначеного у Звіті ІПВГ, країнам, що імплементують ІПВГ пропонується, якщо це можливо, розкрити інформацію, зазначену в пункті 2.2(a) стосовно цих ліцензій.
- c) У разі видачі ліцензій через процедуру відкритого конкурсу протягом висвітленого у Звіті ІПВГ звітного періоду, уряд повинен розкривати перелік учасників конкурсу та критерії конкурсного відбору.
- d) Якщо необхідна інформація, вказана в пунктах 2.2(a-c), вже знаходиться у відкритому доступі, достатньо буде помістити в Звіті ІПВГ посилання (або адресу в інтернеті) на неї.
- e) Багатостороння група може, на власний розсуд, висвітлювати у Звіті ІПВГ також додаткову інформацію про розподіл ліцензій, включаючи коментарі щодо ефективності та дієвості процедур ліцензування.

2.3 Реєстр ліцензій.

- a) Термін «ліцензія» в даному контексті означає будь-яку ліцензію, договір оренди, документ про право власності, дозвіл або концесію, якими уряд дає компаніям або фізичним особам право здійснювати розвідку або використання ресурсів нафти, газу та/або інших корисних копалин.
- b) Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні вести відкритий реєстр або кадастрову систему(и), що містять актуальну та повну інформацію щодо кожної ліцензії, що стосується компаній, включених до Звіту ІПВГ:
 - I. Власники ліцензій.
 - II. За наявності, координати ліцензійної ділянки. Якщо координати не визначені, уряд повинен забезпечити, щоб розмір та місцезнаходження ліцензійної ділянки були повідомлені в реєстрі ліцензій і щоб координати були загальнодоступні від відповідного державного органу або відомства без стягнення необґрунтованих платежів або встановлення необґрунтованих обмежень. Звіт ІПВГ повинен включати інструкції щодо отримання таких координат та вартості доступу до таких даних, якщо вона встановлена. У Звіті ІПВГ також мають бути визначені плани та строки надання вільного електронного доступу до таких даних через реєстр ліцензій.
 - III. Дата заявки, дата видачі та строк дії ліцензії.
 - IV. У випадку ліцензій на видобування - продукт, що видобувається.

Очікується, що реєстр або кадастр ліцензій включатиме інформацію про ліцензії, якими володіють усі суб'єкти, включаючи компанії, фізичних осіб або групи, що не включені у Звіт ІПВГ, тобто якщо їхні платежі є набагато нижчими узгодженого рівня суттєвості. Будь-які значні юридичні або практичні перешкоди, що перешкоджають такому всебічному розкриттю, мають бути задокументовані та пояснені в Звіті ІПВГ, включаючи урахування державних планів, що призначені для подолання таких перешкод, а також передбачений графік їх виконання.

- c) Якщо інформація, вказана в пункті 2.3.b, вже знаходиться у відкритому доступі, достатньо буде помістити в Звіті ІПВГ посилання (або адресу в інтернеті) на неї. Якщо таких реєстрів або кадастрів немає або вони є неповними, Звіт ІПВГ повинен заповнювати прогалини розкриття

інформації, що знаходиться у відкритому доступі, і повинен містити рекомендації щодо зміцнення таких систем. У перехідний період інформація, вказана у пункті 2.3.b вище, повинна міститися безпосередньо в Звіті ІПВГ.

2.4 Контракти.

- a) Країни, що впроваджують ІПВГ, заохочуються публічно розкривати інформацію про будь-які контракти та ліцензії, у яких містяться умови розробки нафти, газу та інших корисних копалин.
- b) У Звіті ІПВГ обов'язково повинна бути задокументована політика щодо розкриття інформації про контракти та ліцензії, що регламентують розробку та розвідку нафти, газу та інших корисних копалин. Сюди повинні входити відповідні юридичні норми, фактичні принципи розкриття даних та будь-які реформи, що заплановані або реалізуються. У разі необхідності, Звіт ІПВГ повинен містити загальний огляд контрактів та ліцензій, що є у відкритому доступі, а також містити посилання (або адресу в інтернеті) на джерело, де такі дані опубліковано.
- c) Термін «контракт» у пункті 2.4(a) означає:
 - I. Повний текст будь-якого контракту, концесії, угоди про розподіл продукції або іншого договору, наданого або укладеного урядом, у якому містяться умови розробки нафти, газу та інших корисних копалин.
 - II. Повний текст будь-якого додатку, доповнення або додаткової угоди, якими встановлюються деталі щодо прав на розробку, описаних у пункті 2.4(c)(i), або їх реалізації.
 - III. Повний текст будь-якої зміни або доповнення до документів, вказаних у пунктах 2.4(c)(i) та 2.4(c)(ii).
- d) Термін «ліцензія» у пункті 2.4(a) означає:
 - I. Повний текст будь-якої ліцензії, договору оренди, документа про право власності або дозволу, якими уряд дає компаніям або фізичним особам права здійснювати розвідку або використання ресурсів нафти, газу та/або інших корисних копалин.
 - II. Повний текст будь-якого додатку, доповнення або додаткової угоди, якими встановлюються деталі щодо прав на розробку, описаних у пункті 2.4(d)(i), або їх реалізації.
 - III. Повний текст будь-якої зміни або доповнення до документів, вказаних у пунктах 2.4(d)(i) та 2.4(d)(ii).

2.5 Бенефіціарне право.

- a) Країнам-виконавцям рекомендується вести публічний реєстр бенефіціарних власників юридичних осіб, що подають тендерні заявки на видобувні активи, експлуатують їх або інвестують в них, включаючи ідентифікаційні дані їхніх бенефіціарних власників, рівень володіння та інформацію про те, яким чином здійснюється право власності або контроль. Якщо це можливо, інформація про бенефіціарне право має бути включена в документи, що подаються компаніями корпоративним регуляторам, на фондовій біржі або в органи, що регулюють ліцензування у видобувній галузі. Якщо така

інформація уже доступна публічно, Звіт ІПВГ повинен містити інструкції щодо отримання доступу до такої інформації.

- b) Необхідно, щоб:
 - I. Звіт ІПВГ містив опис політики уряду та обговорень багатосторонньої групи щодо розкриття інформації стосовно бенефіціарного права. Сюди повинна входити інформація про відповідні юридичні норми, фактичні принципи розкриття даних та будь-які реформи, що заплановані або реалізуються у зв'язку з розкриттям інформації про бенефіціарне право.
 - II. До 1 січня 2017 року багатостороння група повинна опублікувати дорожню карту щодо розкриття інформації про бенефіціарне право у відповідності до пунктів (c)-(f) нижче. Багатостороння група повинна визначити всі етапи та строки в дорожній карті, а також повинна оцінити впровадження та виконання цієї дорожньої карти у складі річного звіту про діяльність багатосторонньої групи.
- c) На 1 січня 2020 року країни, що впроваджують ІПВГ, повинні вимагати розкриття, а компанії зобов'язані розкрити інформацію про бенефіціарне володіння для цілей включення у Звіт ІПВГ. Це стосується юридичних осіб, що подають тендерні заявки на видобувні активи, експлуатують їх або інвестують в них, включаючи ідентифікаційні дані їхніх бенефіціарних власників, рівень володіння та інформацію про те, яким чином здійснюється право власності або контроль. Будь-які недоліки, прогалини або слабкі місця у звітності щодо бенефіціарного права мають бути розкриті в Звіті ІПВГ, включаючи зазначення будь-яких осіб, що не надали всю або частину інформації про бенефіціарне володіння. У випадку, якщо країна стикається з конституційними або значними практичними перешкодами на шляху виконання цієї вимоги до 1 січня 2020 року, країна повинна вимагати адаптованого впровадження згідно з вимогою 8.1.
- d) Інформація про особу бенефіціарного власника повинна включати ім'я бенефіціарного власника, національність та країну проживання, а також ідентифікацію будь-якої впливової політичної особи. Також рекомендується вказувати національний ідентифікаційний номер, дату народження, адресу місця проживання або робочу адресу, а також засоби зв'язку.
- e) Багатостороння група повинна узгодити підхід, що забезпечуватиме точність надання інформації про бенефіціарне володіння компаніями-учасниками. Він може включати вимогу до компаній засвідчувати форму декларації про бенефіціарне володіння шляхом підписання членом вищого керівництва або старшим юрисконсультом або подавати підтверджуючу документацію.
- f) Визначення бенефіціарного права:
 - I. Бенефіціар по відношенню до компанії - це фізична особа, що прямо або опосередковано володіє юридичною особою або здійснює контроль над нею.
 - II. Багатостороння група повинна узгодити належне визначення терміну бенефіціарного власника. Це визначення повинно відповідати пункту (f)(i) і враховувати міжнародні норми та відповідне національне

законодавство, а також повинно включати межі володіння. Це визначення повинно також визначати зобов'язання щодо звітності для впливових політичних осіб.

- III. Публічні компанії, включаючи їхні дочірні підприємства, що знаходяться в повній власності, зобов'язані розкривати інформацію про назву фондової біржі та включати посилання на фондову біржу, на якій вони зареєстровані.
- IV. У випадку зі спільними підприємствами, кожен суб'єкт такого спільного підприємства повинен розкривати своїх бенефіціарних власників, якщо тільки це не публічна компанія або дочірнє підприємство, що знаходиться в повній власності публічної компанії. Кожен суб'єкт несе відповідальність за точність наданої ним інформації.
- г) Звіт ІПВГ повинен також містити інформацію про законних власників та частку власності таких компаній.

2.6 Участь держави.

У тих випадках, де участь держави у видобувних галузях є джерелом істотних платежів доходів, країни, що впроваджують ІПВГ, повинні розкривати наступну інформацію:

- а) Пояснення чинних правил та процедур стосовно фінансових взаємовідносин між урядом та державними підприємствами (ДП), наприклад, правила та процедури, що регулюють перекази коштів між ДП та державою, утримані прибутки, повторне інвестування та фінансування третіх осіб.

Для цілей звітності ІПВГ державне підприємство (ДП) - це компанія, що займається видобувною діяльністю від імені уряду і знаходиться в повній власності або у власності з контролюючою участю держави. Виходячи з цього, багатостороння група заохочується до обговорення та документування свого визначення ДП, враховуючи національне законодавство та державні структури.

- б) Розкриття урядом та ДП даних про рівні довірчого володіння ними у вугільних та нафтогазовидобувних компаніях, що працюють у гірничому та нафтогазовидобувному секторі країни, включаючи компанії, якими володіють дочірні та спільні підприємства ДП, та будь-які зміни частки володіння протягом звітного періоду. Ця інформація повинна включати деталі стосовно умов, закріплених за їхньою часткою в капіталі, включаючи рівні їхньої відповідальності за покриття витрат на різних етапах проекту, наприклад, повністю оплачені акції, чиста вартість капіталу, валовий прибуток як частка доходу. У випадку змін у рівні частки власності уряду та ДП протягом звітного періоду ІПВГ, передбачається, що уряд та ДП повинні розкрити інформацію про умови операції, включаючи деталі стосовно оцінки та доходів. У випадку надання урядом та ДП кредитів або кредитних гарантій гірничодобувним та нафтогазовим компаніям, що працюють у країні, необхідно розкрити інформацію про такі угоди.

3

ВИМОГА ІПВГ 3

Розвідка та видобування

Загальний огляд: ІПВГ вимагає розкриття інформації стосовно розвідки та видобування, що надає можливість зацікавленим особам зрозуміти потенціал цього сектора. Вимоги ІПВГ, що стосуються прозорості у галузі розвідки та видобування, включають: (3.1) інформацію про діяльність з розвідки; (3.2) дані щодо видобутку; та (3.3) дані щодо експорту.

3.1 Розвідка. Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні надати загальний огляд видобувних галузей, включаючи інформацію про будь-яку істотну геологорозвідувальну діяльність.

3.2 Видобування. Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні розкрити дані щодо видобутку за фінансовий рік, визначений у Звіті ІПВГ, включаючи загальні обсяги видобутку та вартість видобування в розрізі продуктів, а також, у разі необхідності, в розрізі штатів/регіонів. Це може включати джерела даних щодо видобутку та інформацію стосовно того, яким чином здійснювався розрахунок обсягів видобутку та вартості видобування, що були наведені в Звіті ІПВГ.

3.3 Експорт. Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні розкрити дані щодо експорту за фінансовий рік, визначений у Звіті ІПВГ, включаючи загальні обсяги експорту та вартість експорту в розрізі продуктів, а також, у разі необхідності, в розрізі штатів/регіонів походження. Це може включати джерела даних щодо експорту та інформацію стосовно того, яким чином здійснювався розрахунок обсягів та вартості експорту, що були наведені в Звіті ІПВГ.

4

ВИМОГА ІПВГ 4

Збирання доходів

Загальний огляд: Розуміння платежів компаній та доходів уряду може сприяти публічним дебатам щодо управління видобувними галузями. ІПВГ вимагає повного та всебічного звіряння платежів компаній та доходів уряду, що отримуються від видобувних галузей. Вимоги ІПВГ, що стосуються збирання доходів, включають: (4.1) повне розкриття інформації про податки та доходи; (4.2) реалізацію частки продукції держави або інші доходи в натуральній формі; (4.3) положення щодо інфраструктури та бартерні угоди; (4.4) транспортні доходи; (4.5) операції ДП; (4.6) субнаціональні платежі (4.7) рівень деталізації; (4.8) своєчасність надання даних; та (4.9) якість даних.

4.1 Повне розкриття інформації про податки та доходи.

- а) Перед процесом звітування багатостороння група повинна узгодити, які платежі та доходи є істотними і, відтак, повинні бути розкриті, включаючи

визначення та пороги відповідної суттєвості. Платежі та доходи вважаються істотними, якщо їхня відсутність або викривлене відображення може суттєво вплинути на повноту Звіту ІПВГ. Опис кожного потоку доходів, пов'язані визначення та пороги суттєвості повинні міститися у Звіті ІПВГ. Встановлюючи визначення та пороги суттєвості, багатостороння група повинна враховувати розмір потоків доходів по відношенню до загальних доходів. Багатостороння група повинна документувати розглянуті варіанти та обґрунтування щодо встановлення визначень та порогів.

- b) Мають бути включені наступні потоки доходів:
- I. Право держави на продукцію (наприклад, прибуткова нафта)
 - II. Право загальнонаціональних державних компаній на продукцію
 - III. Податки на прибуток
 - IV. Роялті
 - V. Дивіденди
 - VI. Бонуси, такі як бонуси за підписання, відкриття та високу продуктивність
 - VII. Ліцензійні збори, орендні (рентні?) платежі, внески та інші компенсації за ліцензії та/або концесії
 - VIII. Будь-які інші значні платежі та істотні вигоди для уряду
- Будь-які потоки доходів або вигоди можуть бути виключені лише в тому випадку, якщо вони не застосовуються або якщо багатостороння група погоджується з тим, що їх виключення суттєво не вплине на повноту Звіту ІПВГ.
- c) Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні надавати повну інформацію про звіряння доходів уряду та платежів компаній, включаючи платежі, що здійснюються державним підприємствам та державними підприємствами, відповідно до узгодженого обсягу. Усі компанії, що здійснюють істотні платежі уряду, повинні надавати повну та вичерпну інформацію стосовно цих платежів згідно з узгодженим обсягом. Будь-який суб'єкт звільняється від надання звітності лише в тому випадку, коли він може продемонструвати, що його платежі та доходи не є істотними. Усі державні суб'єкти, що отримують істотні доходи, повинні надати повну інформацію стосовно цих платежів згідно з узгодженим обсягом.
- d) За відсутності істотних практичних перешкод уряд також зобов'язаний надати загальну інформацію щодо суми загальних доходів, що були отримані з кожного потоку доходів, узгодженого в обсязі Звіту ІПВГ, включаючи доходи, що є нижчими за узгоджені пороги істотності. Якщо ці дані відсутні, Незалежний адміністратор повинен отримати будь-які відповідні дані та оцінки з інших джерел з метою забезпечення вичерпного обліку загальних доходів уряду.

4.2 Реалізація частки продукції держави або інших доходів у натуральній формі.

У тому разі, якщо реалізація частки продукції держави або доходів у натуральній формі є істотною, уряд, у тому числі державні підприємства, повинні розкривати інформацію про обсяги реалізованої продукції та отримані доходи. Опубліковані дані повинні бути деталізовані за окремою компанією-покупцем до рівнів,

співрозмірних зі звітністю щодо інших платежів та потоків доходів (Вимога 4.7).

Звітність також може містити розбивку за типом продукції, ціною, ринком та обсягами реалізації. Якщо це виявляється практично можливим, багатостороння група може попросити Незалежного адміністратора звірити обсяги реалізації з отриманими доходами, включивши компанії-покупці до процедури звітності.

4.3 Положення щодо інфраструктури та бартерні угоди.

Багатостороння група та Незалежний адміністратор повинні врахувати, чи існують будь-які договори або пакети договорів щодо надання товарів та послуг (у тому числі позик, грантів та інфраструктурних робіт), повністю або частково, в обмін на розвідку нафти, газу або інших корисних копалин, або концесії на видобування, або фізичну доставку такої продукції. Для того щоб мати можливість зробити це, багатосторонній групі та Незалежному адміністратору потрібно досягти повного розуміння щодо умов відповідних угод та контрактів, залучених сторін, обіцяних державою ресурсів, вартості балансування джерел вигоди (наприклад, інфраструктурні роботи) та істотності цих угод по відношенню до традиційних контрактів. Якщо багатостороння група дійде висновку, що ці угоди є істотними, багатостороння група та Незалежний адміністратор повинні забезпечити висвітлення таких угод у Звіті ІПВГ, забезпечуючи такий рівень деталізації та прозорості, що є співрозмірним із розкриттям та звіркою інших потоків платежів та доходів. Якщо звірення ключових операцій неможливо провести, для включення у Звіт ІПВГ багатостороння група повинна узгодити спосіб розкриття інформації сторонами угод(и) в односторонньому порядку.

4.4 Доходи від транспортування.

Якщо доходи від транспортування нафти, газу та інших корисних копалин складають одну із найбільших статей, уряд та державні підприємства (ДП) повинні розкривати інформацію про отримані доходи. Опубліковані дані повинні бути деталізовані до рівня, співрозмірного зі звітністю щодо інших платежів та потоків доходів (Вимога 4.7). Країни, що впроваджують ІПВГ, можуть розкривати наступну інформацію:

- I. Опис угод про транспортування, включаючи: продукт; маршрут(и) транспортування; та відповідні компанії та урядові установи, включаючи ДП, задіяні у транспортуванні.
- II. Визначення відповідних податків, тарифів або інших відповідних платежів, а також методик, що використовуються для їх розрахунку.
- III. Розкриття ставок тарифів та обсягів транспортованих товарів.
- IV. Розкриття доходів, отриманих урядовими установами та ДП, по відношенню до транспортування нафти, газу та інших корисних копалин.
- V. Якщо це доцільно, багатостороння група може давати Незалежному адміністратору завдання виконувати звірення істотних платежів та доходів, пов'язаних із транспортуванням нафти, газу та інших корисних копалин.

4.5 Операції, пов'язані з державними підприємствами (ДП).

Багатостороння група повинна забезпечити, щоб процедура звітування комплексно охоплювала функції ДП, включаючи істотні платежі на користь ДП від нафто-, газо- та гірничодобувних компаній, а також перекази коштів між ДП та іншими урядовими відомствами.

4.6 Субнаціональні платежі.

Багатостороння група повинна обов'язково встановити, чи є прямі платежі від компаній на користь субнаціональних урядових структур, в межах обсягів узгоджених джерел надходжень, істотними. У разі встановлення таких істотних платежів, багатостороння група повинна забезпечити, щоб платежі компаній на користь субнаціональних урядових структур та отримання таких платежів були розкриті та звірені у Звіті ІПВГ.

4.7 Рівень деталізації.

Багатостороння група повинна узгодити рівень деталізації для публікації даних. Необхідно, щоб дані ІПВГ були представлені окремою компанією, урядовим відомством та потоком доходів. Необхідна звітність на рівні проекту, за умови, що вона відповідає правилам Комісії з цінних паперів та бірж США та очікуваним вимогам Європейського Союзу.

4.8 Своєчасність надання даних.

- a) Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні надати свій перший Звіт ІПВГ протягом 18 місяців після прийняття в якості Країни-кандидата ІПВГ. У подальшому такі Звіти ІПВГ повинні публікуватись країнами-виконавцями на щорічній основі.
- b) Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні розкривати дані, не старіші за попередній повний звітний період, наприклад, Звіт ІПВГ, опублікований у 2016 календарному/фінансовому році, повинен базуватися на даних, не старіших за 2014 календарний/фінансовий рік. Багатосторонні групи заохочуються вивчати можливості розкриття даних в найкоротші можливі строки, наприклад, шляхом постійного розкриття в режимі онлайн або, за наявності, шляхом публікації додаткових, більш актуальних даних ІПВГ, ніж дані, надані за звітний період, якого стосуються дані ІПВГ щодо доходів. У випадку суттєвої затримки зі звітністю ІПВГ багатостороння група повинна вжити заходів, для того щоб забезпечити публікацію Звітів ІПВГ за проміжні звітні періоди, щоб кожен рік було охоплено звітністю.
- c) Багатостороння група повинна узгодити звітний період, що охоплюється Звітом ІПВГ.

4.9 Якість та забезпечення якості даних.

- a) ІПВГ вимагає оцінки того, чи підлягають платежі та доходи достовірному, незалежному аудиту із застосуванням міжнародних стандартів аудиту.
- b) Звіряння платежів та доходів повинно здійснюватися незалежним адміністратором, що заслуговує на довіру, із застосуванням міжнародних стандартів аудиту, і має бути визначена думка адміністратора стосовно такого звіряння, включаючи розбіжності.

- I. Звірка платежів компанії та державних доходів повинна проводитися Незалежним адміністратором із застосуванням міжнародних професійних стандартів.
 - II. Незалежний адміністратор повинен сприйматися багатосторонньою групою як гідний довіри, надійний та технічно компетентний фахівець. Багатостороння група повинна схвалити призначення Незалежного адміністратора.
 - III. Багатостороння група та Незалежний адміністратор повинні узгодити Технічне завдання для Звіту ІПВГ на основі типового Технічного завдання та «узгодженої процедури щодо Звітів ІПВГ»,³ схваленої Правлінням ІПВГ. Якщо багатостороння група бажає адаптувати або внести зміни до таких узгоджених процедур, вона повинна отримати попереднє затвердження Правління ІПВГ (Вимога 8.1).
- с) Якщо, згідно з оцінкою, наведеною в пункті 4.9(а), має місце (i) звичайне розкриття даних, що вимагається Стандартом ІПВГ у необхідних деталях, та (ii) фінансові дані підлягають гідному довіри, незалежному аудиту із застосуванням міжнародних стандартів, багатостороння група може вимагати дозволу від Правління з метою оптимізації впровадження ІПВГ згідно з «Узгодженою процедурою оптимізованого розкриття».⁴ Без такого попереднього дозволу необхідне суворе дотримання вимог пункту 4.9.b.

5

ВИМОГА ІПВГ 5

Розподіл доходів

Загальний огляд: ІПВГ вимагає розкриття інформації про розподіл доходів, надаючи можливість зацікавленим особам зрозуміти, яким чином обліковуються доходи в національному і, в разі необхідності, субнаціональному бюджетах. Вимоги ІПВГ, що стосуються розподілу доходів, включають: (5.1) розподіл доходів; (5.2) субнаціональні перекази; та (5.3) управління доходами та витрати.

5.1 Розподіл доходів від видобувної галузі.

Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні навести опис розподілу доходів від видобувних галузей.

- a) Країни, що впроваджують ІПВГ, повинні зазначити, які доходи від видобувних галузей, в грошовій чи натуральній формі, вносяться до державного бюджету. Також повинно бути надане пояснення розподілу доходів, які не відображаються у державному бюджеті, з наданням відповідних фінансових звітів, залежно від обставин, наприклад, фонди національного добробуту та розвитку, субнаціональні органи влади, державні підприємства та інші позабюджетні організації.
- b) Багатосторонній групі рекомендовано посилатися на національні системи класифікації доходів та міжнародні стандарти, наприклад Посібник МВФ з державної фінансової статистики.

3. Надається Міжнародним секретаріатом.

4. Надається Міжнародним секретаріатом.

5.2 Субнаціональні перекази.

- a) Якщо перекази між національними та субнаціональними урядовими установами стосуються доходів, отриманих від видобувних галузей, і є обов'язковими згідно з національною конституцією, статутом або іншим механізмом розподілу доходів, багатостороння група повинна забезпечити розкриття таких істотних переказів. Країни-виконавці повинні розкривати формулу розподілу доходів, якщо вона існує, а також будь-які розбіжності між сумою переказу, розрахованою згідно з відповідною формулою розподілу доходів, та фактичною сумою, що була переказана між центральним урядом та кожним відповідним субнаціональним органом. Багатостороння група заохочується здійснювати звіряння таких переказів. У разі існування конституційних або суттєвих практичних перешкод для участі субнаціональних урядових установ, багатостороння група може застосувати адаптоване впровадження відповідно до Вимоги 8.1.
- b) Багатостороння група заохочується забезпечити, щоб будь-які суттєві довільні або спеціальні перекази також були розкриті та, за можливості, звірені.

5.3 Управління доходами та витрати.

Багатостороння група заохочується розкривати додаткову інформацію про управління доходами та витрати, включаючи:

- a) Опис доходів від видобування, що йдуть на конкретні програми або в конкретні географічні регіони. Сюди повинен входити опис методів забезпечення підзвітності та ефективності їх використання.
- b) Опис бюджету країни та процесів аудиту, а також посилання на публічно доступну інформацію щодо бюджету, витрат та звітів про аудит.
- c) Актуальна інформація від уряду, що поглибить розуміння громадськістю питань стабільності доходів та ресурсозалежності, а також покращить дебати щодо них. Це може включати прогнози на найближчі роки бюджетного циклу та стосовно очікуваного видобутку, товарних цін та прогнози доходів від видобувних галузей, а також частки майбутніх бюджетних доходів, які планується отримати від видобувного сектора.

ВИМОГА ІПВГ 6

Соціально-економічні витрати

Загальний огляд: ІПВГ вимагає розкриття інформації, що стосується соціальних витрат та впливу видобувного сектора на економіку, що допоможе зацікавленим особам оцінити наближення видобувного сектора до бажаних факторів соціально-економічного впливу та соціально-економічних наслідків. Вимоги ІПВГ, що стосуються соціально-економічних витрат, включають: (6.1) соціальні витрати компаній; (6.2) квазіфіскальні витрати ДП; та (6.3) загальний огляд внеску видобувного сектора в економіку.

6.1 Соціальні витрати видобувних компаній.

- a) Якщо витрати компаній на соціальні потреби є обов'язковими згідно із законодавством або контрактом з урядом, що регулює інвестиції у видобувній галузі, такі операції повинні бути розкриті, а також, де можливо, звірені країнами, що впроваджують ІПВГ. Якщо такі вигоди надаються не у грошовій формі, країни, що впроваджують ІПВГ, повинні розкривати інформацію про природу та умовну вартість таких негрошових операцій. Якщо бенефіціаром обов'язкового видатку на соціальні потреби є третя особа, тобто не урядове відомство, обов'язковому розкриттю підлягає ім'я/назва та функція такого бенефіціара. Якщо звірення провести неможливо, такі операції компаній та/або уряду повинні бути розкриті в односторонньому порядку.
- b) Якщо багатостороння група погоджується, що добровільні витрати на соціальні потреби та перекази є суттєвими, багатостороння група може розробити процедуру звітування з огляду на досягнення прозорості, співрозмірної з розкриттям інших платежів та потоків доходів урядовим відомствам. Якщо проведення звірки ключових операцій є неможливим, наприклад, якщо платежі компанії здійснюються не у грошовій формі або на користь третіх осіб, що не є державними відомствами або організаціями, багатостороння група може узгодити процедуру їх добровільного розкриття відповідною компанією та/або урядом в односторонньому порядку.

6.2 Квазіфіскальні витрати.

Якщо участь держави у видобувних галузях призводить до здійснення істотних платежів у рахунок державних доходів, країни-виконавці повинні включити інформацію від ДП у свої квазіфіскальні витрати. Квазіфіскальні витрати включають заходи, за допомогою яких ДП здійснюють публічні соціальні витрати, такі як платежі за соціальні послуги, громадську інфраструктуру, субсидії на паливо та обслуговування національного боргу, тощо, поза межами національного бюджетного процесу. Багатостороння група повинна розробити процес звітності з огляду на досягнення рівня прозорості, що є співрозмірним з іншими платежами та потоками доходів, а також повинен включати дочірні та спільні підприємства ДП.

6.3 Внесок видобувного сектора в економіку.

У Звіті ІПВГ повинна, за наявності, бути розкрита інформація про внесок видобувних галузей в економіку протягом фінансового року, висвітленого у Звіті ІПВГ. Ця інформація повинна включати:

- a) Обсяги видобувних галузей в абсолютних цифрах та як відсоток ВВП, а також оцінку діяльності (неофіційного) сектора, включаючи, але не обов'язково обмежуючись лише цим, старательську та дрібномасштабну розробку корисних копалин.
- b) Загальний обсяг урядових доходів від видобувних галузей (у тому числі податки, роялті, бонуси, збори та інші платежі) в абсолютних цифрах та відсоткова частка від загального обсягу доходів уряду.
- c) Експорт від видобувних галузей в абсолютних цифрах та відсоткова частка від загального обсягу експорту.
- d) Забезпечення зайнятості у видобувних галузях в абсолютних цифрах та відсоткова частка від загальної зайнятості.
- e) Ключові регіони/території, у яких сконцентровано видобувну діяльність.

7

ВИМОГА ІПВГ 7

7. Результати та вплив

Загальний огляд: Регулярне розкриття даних видобувних галузей не має практичного значення без належної уваги та поінформованості громадськості, розуміння того, що означають цифри, а також публічних дебатів на тему ефективного використання доходів від розробки природних ресурсів. Вимоги ІПВГ, що стосуються результатів та впливу, призначені для того, щоб забезпечити, щоб зацікавлені особи були залучені до діалогу про управління доходами від природних ресурсів. Звіти ІПВГ ведуть до виконання Принципів ІПВГ завдяки сприянню більш широким публічним дебатам. Також життєво важливим є те, щоб уроки, отримані під час впровадження, використовувалися в подальшому, щоб розбіжності, визначені в Звітах ІПВГ, були пояснені і, в разі необхідності, усунуті, а також щоб впровадження ІПВГ здійснювалося на стабільній, сталій основі.

7.1 Публічні дебати.

Багатостороння група повинна забезпечити, щоб Звіт ІПВГ був зрозумілим, активно просувався, був вільно доступним та робив свій внесок у публічні дебати. Ключова аудиторія повинна включати урядовців, парламентаріїв, громадянське суспільство, компанії та ЗМІ. Багатостороння група зобов'язана:

- a) Створювати друковані копії Звіту ІПВГ та забезпечувати їх широке розповсюдження. Якщо звіт містить масивні дані, наприклад об'ємні файли, багатосторонній групі пропонується публікувати їх в мережі Інтернет.
- b) Узгодити чітку політику щодо доступу, випуску та повторного використання даних ІПВГ. Країнам, що впроваджують ІПВГ, пропонується публікувати дані

ІПВГ з відкритою ліцензією, а також інформувати користувачів про те, що інформація може бути повторно використана без попередньої згоди.

- c) Надавати Звіт ІПВГ у форматі відкритих даних (xlsx або csv) в режимі онлайн і сповіщати про його наявність.
- d) Забезпечити, щоб Звіт ІПВГ був зрозумілим, у тому числі забезпечивши його написання у чіткому, доступному стилі та відповідними мовами.
- e) Забезпечити, щоб проводились інформаційно-просвітницькі заходи, організовані урядом, громадянським суспільством або компаніями, з метою поширення в країні обізнаності та сприяння загальнонаціональному діалогу щодо Звіту ІПВГ.

7.2 Доступність даних.

Багатостороння група заохочується складати Звіт ІПВГ у форматі, придатному для машинного читання, кодувати або маркувати Звіти ІПВГ та файли даних таким чином, щоб інформацію можна було порівняти з іншими публічно доступними даними шляхом впровадження стандартів даних ІПВГ, затверджених Правлінням. Згідно з Вимогою 5.1(b), багатосторонній групі рекомендовано посилалися на національні системи класифікації доходів та міжнародні стандарти, наприклад, Посібник МВФ з державної фінансової статистики.

Багатостороння група заохочується:

- a) Готувати стислі підсумкові звіти з чітким та збалансованим аналізом інформації, забезпечуючи, щоб авторство різних елементів Звіту ІПВГ було чітко зазначене.
- b) Підсумовувати та порівнювати частку кожного потоку доходів із загальною сумою доходів, що накопичуються на кожному відповідному рівні уряду.
- c) Якщо це виявляється юридично та технічно можливим, розглянути можливість автоматизованого розкриття на постійній основі доходів від видобувних галузей та платежів з боку урядів та компаній. Це може включати випадки, коли дані про доходи від видобувних галузей вже публікуються урядами на регулярній основі, або якщо національні податкові системи проявляють тенденцію в бік розрахунку податків та платежів в режимі онлайн. Така постійна звітність уряду може розглядатися як проміжне звітування та як невід'ємний елемент національного процесу ІПВГ, що фіксується у звіреному Звіті ІПВГ, який публікується на щорічній основі.
- d) Вживати заходи з нарощування потенціалу, особливо серед громадянського суспільства та через організації громадянського суспільства, з метою підвищення рівня обізнаності щодо процесу, покращення розуміння інформації та даних звітів, а також заохочення використання інформації громадянами, ЗМІ та іншими особами.

7.3 Розбіжності та рекомендації, що містяться в Звітах ІПВГ.

З огляду на зміцнення впливу впровадження ІПВГ на управління національними ресурсами відповідно до Вимоги 7.4, багатостороння група повинна діяти з урахуванням здобутого досвіду; виявляти, розслідувати та усувати причини будь-яких розбіжностей; та враховувати рекомендації, отримані зі звітності ІПВГ.

7.4 Аналіз результатів та впливу впровадження ІПВГ.

Багатостороння група повинна аналізувати результати та вплив впровадження ІПВГ в управлінні природними ресурсами.

- a) Багатостороння група повинна публікувати річні звіти про досягнуті результати.⁵ Річні звіти про досягнуті результати повинні включати:
 - I. Зведену інформацію про діяльність ІПВГ, здійснену протягом попереднього року.
 - II. Оцінку прогресу у виконанні та подальшому дотриманні кожної з вимог ІПВГ, а також будь-які кроки, здійснені з метою перевищення вимог. Це повинно включати будь-які дії, здійснені для вирішення таких питань, як управління доходами та витрати (5.3), транспортні платежі (4.4), добровільні соціальні витрати (6.1), спеціальні субнаціональні перекази (5.2), бенефіціарне право (2.5) та контракти (2.4).
 - III. Загальний огляд урахування та реалізації багатосторонньою групою рекомендацій, що були надані в результаті звіряння та Валідації відповідно до Вимоги 7.3. Багатостороння група зобов'язана скласти перелік усіх рекомендацій та відповідної діяльності, що була здійснена для виконання рекомендацій, а також рівень прогресу у виконанні кожної рекомендації. Якщо уряд або багатостороння група прийняла рішення не виконувати будь-яку рекомендацію, багатостороння група повинна зазначити обґрунтування в річному звіті про досягнуті результати.
 - IV. Оцінка прогресу в досягненні цілей, визначених у робочому плані (Вимога 1.5), включаючи вплив та результати досягнення заявлених цілей.
 - V. Огляд діяльності, спрямованої на посилення впливу впровадження ІПВГ на управління природними ресурсами, включаючи будь-які дії щодо розширення деталізації та обсягу звітності ІПВГ або збільшення залучення зацікавлених осіб.
- b) Усі зацікавлені особи повинні мати змогу брати участь у підготовці річного звіту про досягнуті результати та аналізі впливу впровадження ІПВГ. Групи громадянського суспільства та галузі, залучені до ІПВГ, особливо (але не лише) ті, що беруть участь у багатосторонній групі, повинні мати змогу надавати зворотний зв'язок щодо впровадження ІПВГ, і їхні ідеї та погляди мають бути відображені у річному звіті про досягнуті результати.
- c) Багатостороння група повинна подавати Звіт про Валідацію у строки, встановлені Правлінням ІПВГ (розділ 8).

5. Стандартний шаблон можна отримати в Міжнародному секретаріаті.

8.1 Адаптоване впровадження.

Якщо багатостороння група дійде висновку, що перед нею стоять виняткові обставини, що вимагають відхилення від вимог впровадження, вона повинна отримати попередню згоду Правління ІПВГ на адаптоване впровадження. Запит має бути схвалений багатосторонньою групою і відображений у робочому плані. У запиті повинно міститися обґрунтування для адаптованого впровадження.

Правління ІПВГ може дозволити адаптування лише у виняткових обставинах. Розглядаючи такі запити, Правління ІПВГ, у першу чергу, враховуватиме потреби рівного ставлення до країн та забезпечення дотримання Принципів ІПВГ, включаючи забезпечення достатньої інклюзивності процесу ІПВГ та зрозумілості, достовірності Звіту ІПВГ та його внеску в публічні дебати.

8.2 Строки надання звітності ІПВГ.

ІПВГ вимагає своєчасно публікувати Звіти ІПВГ (Вимога 4.8). Якщо Звіт ІПВГ не опубліковано у встановлені строки, членство країни в ІПВГ призупиняється. Призупинення членства скасовується Правлінням ІПВГ, якщо його задовольнить публікація Звіту ІПВГ протягом шести місяців після закінчення встановленого строку. Якщо звіти не опубліковано протягом шести місяців після закінчення встановленого строку, призупинення членства залишатиметься в силі до того моменту, поки Правління ІПВГ не буде задоволене тим, що країною опубліковано Звіт ІПВГ, що охоплює дані, не старіші за дані попереднього повного звітнього періоду (Вимога 4.8). У тому разі, якщо призупинення членства діє протягом більш ніж одного року, Правління ІПВГ виключає таку країну з реєстру.

8.3 Строки та наслідки Валідації ІПВГ.

а) Оцінка прогресу впровадження ІВПГ

- (I) **Оцінка кожної Вимоги ІПВГ.** Процес Валідації оцінює прогрес країни у виконанні кожної з Вимог ІПВГ. Детальні інструкції щодо типів відомостей, що є необхідними для здійснення оцінки за окремими вимогами, наведено в Посібнику з валідації, який можна знайти за адресою: www.eiti.org. Рівень прогресу та виконання кожної окремої Вимоги ІПВГ визначається із застосуванням одного з наступних визначень:

Задовільний прогрес. Для того щоб Правління ІПВГ зробило висновок про те, що країна зробила задовільний прогрес, Валідація повинна продемонструвати, що всі аспекти певної вимоги було виконано, а також що було досягнуто більш широку ціль цієї вимоги.

Значний прогрес. Для того щоб Правління ІПВГ зробило висновок про те, що країна зробила значний прогрес, Валідація повинна продемонструвати, що важливі аспекти певної вимоги було виконано, а також що досягається більш широка ціль цієї вимоги.

Недостатній прогрес. Для того щоб Правління ІПВГ зробило висновок про те, що країна зробила недостатній прогрес, Валідація повинна продемонструвати, що важливі аспекти певної вимоги не

було виконано, а також що більш широка ціль цієї вимоги далека від досягнення.

Відсутність прогресу. Для того щоб Правління ІПВГ зробило висновок про те, що країна не зробила жодного прогресу, Валідація повинна продемонструвати, що всі або майже всі аспекти певної вимоги залишаються невиконаними, а також що більш широка ціль цієї вимоги не досягається.

- (II) **Загальні оцінки.** Відповідно до Процесу Валідації Правління ІПВГ здійснює оцінку загального виконання та дотримання всіх вимог, що містяться в Стандарті ІПВГ. При визначенні загальної оцінки країни Правління ІПВГ застосовує такі самі мінімальні порогові тести для загальної оцінки, що й для оцінки індивідуальних вимог, що визначені в положенні 8.3(i) вище. Правління також враховує положення 8.3(c)(i) нижче, а також наступні фактори:
- поради та рекомендації Валідаторів та Валідаційного комітету;
 - характер невиконаних вимог, і наскільки близьким є виконання цих вимог;
 - розмір та складність видобувного сектора країни;
 - інші перешкоди виконанню вимог, такі як (не обмежуючись лише цим) слабкість держави та нещодавні або поточні політичні зміни, а також те, якою мірою багатостороння група вжила заходів для усунення існуючих перешкод;
 - добросовісні зусилля, що були докладені багатосторонньою групою з метою виконання вимог;
 - причини та обґрунтування невиконання та недотримання вимог; та
 - будь-які плани, узгоджені багатосторонньою групою для виконання таких вимог у майбутньому.
- (III) **Зусилля, що перевищують вимоги.** Крім оцінки вимог Валідація передбачає документування:
- *Зусиль, що перевищують Вимоги ІПВГ.* Вони включають зусилля багатосторонньої групи для вирішення "заохочених" або "рекомендованих" аспектів Стандарту ІПВГ. Вони також включають зусилля багатосторонньої групи, спрямовані на успішне досягнення будь-яких цілей робочого плану, що не входять в обсяг Стандарту ІПВГ, але були визначені багатосторонньою групою як необхідні цілі для вирішення національних пріоритетів ІПВГ для видобувного сектора. Ці зусилля документуються в процесі Валідації, але не враховуються при оцінці дотримання Стандарту ІПВГ. Якщо Валідація зробить висновок, що багатостороння група повністю виконала "заохочений" та "рекомендований" аспекти Стандарту ІПВГ та/або цілі робочого плану багатосторонньої групи, Правління ІПВГ визнає ці зусилля в картці оцінки.
 - Напрямок прогресу щодо виконання кожної Вимоги ІПВГ порівняно з попередньою Валідацією(ями) країни із зазначенням факту покращення або погіршення впровадження.

Згідно з Посібником з валідації результати оцінки документуються в картці оцінки та письмовому звіті із зазначенням відомостей, думок зацікавлених осіб, посилань та висновків.

б) Наслідки дотримання вимог

Якщо Валідацією встановлено, що країна досягла задовільного прогресу у виконанні всіх вимог, Правління ІПВГ присвоює такій країні статус країни, що відповідає вимогам ІПВГ.

Країни, що відповідають вимогам ІПВГ, зобов'язані продовжувати дотримуватися Принципів та Вимог ІПВГ з метою збереження статусу Країни, що відповідає вимогам ІПВГ. У разі надання країні статусу країни, що відповідає вимогам ІПВГ, але висловлення стурбованості тим, що запровадження нею ІПВГ впало нижче обов'язкового стандарту, Правління ІПВГ залишає за собою право вимагати від країни повторно пройти процедуру Валідації. Зацікавлені сторони можуть звертатися до Правління ІПВГ, якщо вони вважають, що статус Члена повинен бути переглянутий. Таке звернення може бути здійснене через представника(ів) групи зацікавлених осіб в Правлінні ІПВГ. Правління ІПВГ розглядає дану ситуацію та на власний розсуд вирішує, чи вимагати здійснення процедури Валідації або перевірки Секретаріату раніше. Відповідно до результатів такої оцінки, Правління ІПВГ визначає статус країни.

У разі проведення повторної валідації для Країни-, що відповідає вимогам ІПВГ, отримання висновку валідації про те, що країна не виконала всі Вимоги ІПВГ, застосовуються наслідки, визначені в пункті (с) нижче.

с) Наслідки недотримання вимог

- (I) Країна повинна досягти задовільного прогресу за чотирма наступними вимогами, для того щоб уникнути призупинення: залучення уряду (1.1), залучення компаній (1.2.), залучення громадянського суспільства (1.3) та своєчасне надання звітності ІПВГ (4.8). У разі досягнення країною менш ніж значного прогресу щодо якості даних (4.9) та повноти даних (4.1) багатостороння група зобов'язана розкрити інформацію про обмежені в часі плани дій для усунення слабких місць у надійності та повноті даних. Прогрес у впровадженні цього плану враховується при проведенні подальших валідацій.

Що стосується інших вимог ІПВГ, наслідки недотримання вимог залежать від оцінки Правлінням загального прогресу:

- (II) *Відсутність прогресу.* Країну буде виключено зі списку учасників Ініціативи⁶.
- (III) *Недостатній прогрес.* Статус країни призупиняється, і від неї вимагається вжити коригувальних заходів до проведення другої валідації. Для того щоб призупинення статусу було скасоване, країна у своїй другій валідації повинна продемонструвати щонайменше значний прогрес.

6. Відповідно до положення 8.6.b країни може бути призупинено через політичну нестабільність і конфліктів. ІПДО Рада не буде санкціонувати перевірку в країні, яка підвишена під становищем 8.6.b.

У разі досягнення країною значного прогресу під час другої валідації застосовується процедура, наведена в положенні (iv) (2) нижче. У разі досягнення країною недостатнього прогресу під час другої валідації застосовується процедура, наведена в положенні (ii) нижче.

(IV) *Значний прогрес.* Країна вважається Кандидатом ІПВГ, і від неї вимагається вжити коригувальних заходів до проведення другої валідації.

(1) У разі досягнення країною значного прогресу загалом під час другої Валідації, *але без покращення виконання окремих вимог*, статус країни призупиняється, і їй пропонується вжити коригувальних заходів до проведення третьої Валідації. У разі досягнення країною значного прогресу загалом під час третьої валідації, *але без покращення виконання окремих вимог*, країна вилучається зі списку учасників. У разі досягнення країною значного прогресу загалом під час третьої валідації, *але зі значним покращенням виконання окремих вимог* (тобто, кількох, але не всіх вимог, що раніше не були виконані), статус країни залишається призупиненим. Правління встановлює нові коригувальні заходи. Невиконання всіх вимог під час четвертої Валідації призводить до виключення зі списку країн учасниць.

(2) У разі досягнення країною значного прогресу загалом під час другої Валідації разом зі *значним покращенням виконання кількох окремих вимог* (тобто, кількох, але не всіх вимог, що раніше не були виконані), країна вважається кандидатом ІПВГ, вживаючи при цьому коригувальні заходи. У разі досягнення країною значного прогресу загалом під час третьої Валідації, статус країни вважається призупиненим. Правління встановлює нові коригувальні заходи. Невиконання всіх вимог під час четвертої Валідації призводить до призупинення членства або виключення з реєстру.

(3) У разі досягнення країною недостатнього прогресу під час другої або наступних валідацій застосовується процедура, наведена в пункті (ii) вище.

d) **Строки виконання вимог.**

(I) Країни-кандидати ІПВГ повинні розпочати першу Валідацію протягом двох з половиною років з моменту набуття статусу Країни-кандидата ІПВГ. Країни, що впроваджують ІПВГ, ІПВГ повинні проходити повторну валідацію кожні три роки. Згідно з положенням 8.5 країна може вимагати подовження цього строку.

Країна також може вимагати проведення Валідації раніше дати, визначеної Правлінням ІПВГ.

(II) У разі встановлення Валідацією, що країна не досягла виконання вимог, Правління ІПВГ визначає коригувальні заходи, які повинна вжити ця країна, а також строк 3-18 місяців для проведення наступної валідації, під час якої

оцінюватиметься прогрес у виконанні коригувальних заходів. При встановленні строку виконання коригувальних заходів Правління ІПВГ враховує характер таких коригувальних заходів та місцеві обставини. Правління залишає за собою право встановлювати коротші або довші строки. Згідно з положенням 8.5 країна може вимагати подовження цього строку.

Країна також може вимагати проведення Валідації раніше дати, визначеної Правлінням ІПВГ.

- (III) Згідно з положеннями (8.3.c) та (8.3.d)(i-ii) вище, країна може мати статус Кандидата ІПВГ протягом не більше 7 років після дати присвоєння цій країні статусу Кандидата ІПВГ.⁷

8.4 Строки надання річних звітів про досягнуті результати.

Багатосторонні групи повинні публікувати річні звіти про досягнуті результати (Вимога 7.4). Звіт про діяльність у попередньому році повинен бути опублікований до 1 липня наступного року. Правління ІПВГ встановлює відповідні строки для нових Країн-кандидатів ІПВГ. Якщо річний звіт про досягнуті результати не опубліковано протягом шести місяців після закінчення встановленого терміну, тобто до 31 грудня наступного року, статус такої країни призупиняється до того моменту, поки Правління ІПВГ не буде задоволене публікацією такого звіту про досягнуті результати.

8.5 Подовження.

Країна, що впроваджує ІПВГ, може звернутися за подовженням строків, якщо їй не вдається дотримуватися будь-якого з термінів, встановлених у положеннях 8.2-8.4 вище. При оцінці будь-яких звернень щодо подовження Правління ІПВГ застосовуватиме такі тести:

- a) Звернення має бути надане до закінчення строку і схвалене багатосторонньою групою.
- b) Багатостороння група повинна продемонструвати, що нею досягався постійний прогрес щодо своєчасного виконання вимог, а затримку було спричинено винятковими обставинами. При оцінці постійного прогресу Правління ІПВГ враховує:
 - (I) Процес ІПВГ, зокрема, функціонування багатосторонньої групи, а також чітке та неухильне зобов'язання з боку уряду.
 - (II) Стан та якість звітності ІПВГ, включаючи значний прогрес у дотриманні вимог щодо своєчасного звітування відповідно до Вимоги 4.8, та зусиль щодо виконання рекомендацій щодо покращення звітності ІПВГ.
- c) Виняткові обставини мають бути пояснені у зверненні від багатосторонньої групи.
- d) Подовження не може бути дозволене, якщо у такому випадку буде перевищено максимальний строк дії статусу Кандидата.

7. Час, витрачений країною на проведення Валідації, не рахується як частина максимального періоду дії статусу Кандидата.

8.6 Призупинення.

а) Призупинення через порушення Принципів та Вимог ІПВГ

У випадках очевидного недотримання будь-якого важливого аспекту Принципів та Вимог ІПВГ країною, що їх впроваджує, Правління ІПВГ призупиняє членство такої країни або виключає її з реєстру. Відповідно до положень 8.2-8.4, це включає випадки недотримання країною вимог щодо своєчасного надання звітності ІПВГ, публікації річних звітів про досягнуті результати та/або досягнення відповідності Вимогам ІПВГ у встановлені Правлінням ІПВГ строки. У разі виникнення стурбованості з приводу дотримання Принципів та Вимог ІПВГ Правління ІПВГ може дати Міжнародному секретаріату завдання зібрати інформацію щодо ситуації та надати Правлінню ІПВГ відповідний звіт.

Призупинення статусу країни, що впроваджує ІПВГ, є тимчасовим механізмом і не повинно перевищувати максимальний строк дії статусу кандидата. Згідно з положеннями 8.2-8.4 вище Правління ІПВГ повинно встановити для країни, що впроваджує ІПВГ, кінцевий термін для усунення порушень Стандарту ІПВГ. Протягом періоду призупинення країна матиме статус «призупинено». Якщо Правління ІПВГ буде задоволене вирішенням питання у встановлений строк, статус країни як кандидата або країни, що впроваджує ІПВГ, буде відновлено. Якщо Правління ІПВГ не буде задоволене вирішенням питання у встановлений строк, Правління ІПВГ виключає таку країну зі списку країн учасниць.

б) Призупинення через політичну нестабільність або конфлікт.

Правління ІПВГ може прийняти рішення призупинити статус тих країн, у яких політична нестабільність або конфлікт очевидним чином суттєво заважають їм дотримуватися важливих аспектів Принципів та Вимог ІПВГ. Країни, що переживають гостру політичну нестабільність або конфлікт, також можуть добровільно звертатися щодо призупинення свого статусу. У такій ситуації уряд повинен подати до Правління ІПВГ заяву про добровільне призупинення статусу. У такій заяві повинна зазначатися думка багатосторонньої групи.

У разі призупинення статусу країни через політичну нестабільність або конфлікт, період дії такого призупинення не враховуватиметься в складі максимального строку дії статусу кандидата. Правління ІПВГ на регулярній основі здійснюватиме моніторинг та аналіз ситуації і залишає за собою право подовжувати період призупинення статусу або виключати країну з реєстру.

в) Скасування призупинення.

Уряд може звертатися із заявою про скасування призупинення в будь-який час. У заяві повинні бути вказані кроки, узгоджені зацікавленими особами щодо повторного початку впровадження ІПВГ та процесу Валідації, а також робочий план досягнення відповідності вимогам. Якщо, на думку Правління ІПВГ, причини призупинення було усунуто, призупинення буде скасовано. Після скасування призупинення Правління ІПВГ розгляне питання встановлення нових строків подання звітності та проведення Валідації, залежно від обставин. На всіх етапах процесу Правління ІПВГ повинно забезпечувати чітке інформування країн, що впроваджують ІПВГ, щодо своїх занепокоєнь та рішень.

8.7 Виключення зі списку країн учасниць.

Виключення з реєстру, тобто скасування її статусу як країни, що впроваджує ІПВГ, відбувається, якщо:

- (1) Відповідно до положення 8.6, статус країни, що впроваджує ІПВГ, було призупинено, і, на думку Правління ІПВГ, питання не було вирішено в узгоджені строки.
- (2) Відповідно до положення 8.3, Правління ІПВГ зробило висновок, що країна не досягла задовільного прогресу у впровадженні ІПВГ у встановлені строки.

У випадках очевидного недотримання будь-якого важливого аспекту Принципів та Вимог ІПВГ країною, що впроваджує ІПВГ, Правління ІПВГ залишає за собою право виключити її зі списку країн учасниць. Виключена з реєстру країна може повторно подавати заявку на приєднання до ІПВГ в якості Кандидата в будь-який час. Правління ІПВГ застосовує узгоджені процедури для проведення оцінки заявок на отримання статусу Країни-кандидата ІПВГ. Воно також оцінює попередній досвід впровадження ІПВГ, включаючи попередні перешкоди для ефективного впровадження ІПВГ та виконання коригувальних заходів.

8.8 Апеляції.

Країна, що впроваджує ІПВГ, може звернутися до Правління ІПВГ з проханням переглянути своє рішення щодо призупинення, виключення з реєстру або присвоєння країні статусу Кандидата або Члена ІПВГ за результатами Валідації. Відповідаючи на такі звернення, Правління ІПВГ зважатиме на факти у справі, потребу збереження цілісності ІПВГ та принцип рівного ставлення до країн. Рішення Правління ІПВГ є остаточним. Країна, щодо якої буде винесено таке рішення, перед періодами повідомлень згідно зі Статтею 8 Статуту, може подати апеляцію на рішення Правління ІПВГ на наступних чергових Зборах членів.

4 Загальний огляд валідації

Цей розділ присвячено Валідації ІПВГ. Метою Валідації є оцінка виконання та дотримання Вимог ІПВГ, визначених у розділі 3.

Цілі валідації

Валідація - це ключова складова процесу ІПВГ. Вона служить засобом оцінки результатів діяльності та сприяє діалогу та навчанню на загальнонаціональному рівні. Вона також забезпечує цілісність ІПВГ, сприяючи дотриманню усіма країнами, що впроваджують ІПВГ, ІПВГ однакових глобальних стандартів. Її метою є забезпечення всіх зацікавлених осіб об'єктивною оцінкою того, чи відповідає впровадження ІПВГ у країні положенням Стандарту ІПВГ. Звіт про Валідацію також включає вплив ІПВГ в країні, в якій проводиться валідація, впровадження діяльності, що заохочується Стандартом ІПВГ, досвід впровадження ІПВГ, а також будь-які занепокоєння та рекомендації для майбутнього впровадження ІПВГ, висловлені зацікавленими особами.

Методологія валідації

Метою Валідації є оцінка виконання та дотримання Вимог ІПВГ, визначених у розділі 3. Методологія наведена в Посібнику з валідації, включаючи інструкції щодо оцінки кожного положення. У деяких випадках Посібник з валідації визначає відомості, які повинен використовувати валідатор, для того щоб забезпечити виконання положення. В інших випадках існують різні підходи, які може використовувати країна, для того щоб виконати положення ІПВГ, і в Посібнику з валідації наведено приклади типів відомостей, які може розглядати та враховувати валідатор.

Процедура валідації

Зважаючи на багатосторонній характер ІПВГ та важливість діалогу, процедура Валідації наголошує на необхідності консультацій із зацікавленими особами. Валідація проводиться в три етапи.

- 1. Збирання вихідних даних і консультації із зацікавленими особами** здійснюються Міжнародним секретаріатом ІПВГ. Міжнародний секретаріат аналізує відповідну документацію, відвідує країну і проводить консультації із зацікавленими особами. Це включає зустрічі з багатосторонньою групою, Незалежним адміністратором та ключовими зацікавленими особами, включаючи зацікавлених осіб, що представлені в багатосторонній групі, але не беруть безпосередньої участі в ній. Правління застосовує стандартизовану процедуру збирання даних.

На основі цих консультацій Міжнародний секретаріат готує звіт з початковою оцінкою прогресу порівняно з вимогами у відповідності до Посібника з валідації. Звіт не повинен включати загальну оцінку дотримання вимог. Звіт подається Валідатору. Багатосторонній групі пропонується надати свої зауваження стосовно звіту.

- 2. Незалежна валідація.** Правління ІПВГ призначає Незалежних валідаторів, які звітуватимуть Правлінню через Валідаційний комітет. Правління призначає Валідаторів для аналізу та перевірки серій валідацій згідно з графіком, що має бути узгоджений з Правлінням ІПВГ.

Відповідно до технічного завдання Валідатора, Валідатор оцінює, чи була початкова валідація Секретаріату проведена у відповідності до Посібника з валідації. Це включає: детальну камеральну перевірку відповідної документації для кожної вимоги та початкової оцінки Секретаріату для кожної вимоги, а також підхід до вибіркової перевірки, що базується на оцінці ризиків, та подальші консультації із зацікавленими особами. Правління може звертатися до Валідатора щодо проведення вибіркової перевірок за окремими вимогами. Валідатор, у разі необхідності, вносить зміни та доповнення або надає зауваження щодо звіту Секретаріату. Після цього Валідатор готує стисле резюме (Звіт про валідацію) для подання Правлінню. Воно включає оцінку Валідатором виконання кожного положення, але не загальну оцінку виконання вимог. Багатосторонній групі пропонується надати свої зауваження стосовно Звіту про валідацію.

- 3. Аналіз Правління.** Валідаційний комітет аналізує оцінку Валідатора, а також будь-який зворотний зв'язок, отриманий від багатосторонньої групи. Після цього Валідаційний комітет надає рекомендацію Правлінню ІПВГ щодо дотримання країною Вимог ІПВГ.

Правління ІПВГ робить остаточне визначення стосовно виконання або невиконання вимог, а також щодо загальної відповідності вимогам згідно з положенням 8.3.a.ii Стандарту ІПВГ.

5 Протокол: Участь громадянського суспільства

1. Вступ

Участь громадянського суспільства є фундаментальною для досягнення цілей ІПВГ, включаючи Принцип 4, в якому говориться, що «публічне розуміння доходів та витрат уряду в динаміці часу може сприяти публічним дебатам та свідомому вибору правильних та реалістичних варіантів для сталого розвитку». Активна участь громадянського суспільства в процесі ІПВГ є ключовою для забезпечення створення більшої підзвітності за рахунок прозорості, створеної ІПВГ. Головною мотивацією для прийняття Стандарту ІПВГ було бажання створити більш релевантну, більш достовірну та більш придатну для використання інформацію, а також краще зв'язати цю інформацію з ширшими реформами в управлінні видобувним сектором або управлінням державним бухгалтерським обліком та управлінням доходами. Тому здатність громадян активно працювати для використання інформації, створеної ІПВГ, є критичним компонентом впровадження ІПВГ та участі громадянського суспільства в ІПВГ.

Участь громадянського суспільства в процесі ІПВГ формально оцінюється на двох етапах впровадження ІПВГ - під час оцінки кандидатів та під час процесу валідації. Оцінка участі громадянського суспільства може також відбуватися на ситуативній основі у відповідь на конкретні занепокоєння з боку Правління стосовно ситуації в окремих країнах, що впроваджують ІПВГ. Цей протокол визначає питання, які Правління ІПВГ (включаючи Комітети) та валідатори повинні розглянути при оцінці дотримання положень, що стосуються участі громадянського суспільства (1.3), а також типи відомостей, що повинні використовуватися при наданні відповідей на такі питання. У той час як положення, що стосуються участі громадянського суспільства в процесі ІПВГ, залишаються послідовними на кожному етапі впровадження ІПВГ, відомості, що використовуються Правлінням ІПВГ для оцінки положень, за необхідності, змінюються, залежно від обставин країни, етапу впровадження та наявності інформації. Необхідно відзначити, що поставлені питання та запропоновані типи відомостей, визначені в пунктах 2.1-2.5 нижче, не є положеннями, і їх перелік не є вичерпним. Однак це надає структуру оцінки для положень, що стосуються громадянського суспільства.

2. Тлумачення положень щодо громадянського суспільства з боку ІПВГ

Для цілей цього протоколу, посилання на «представників громадянського суспільства» включають представників громадянського суспільства, що істотним чином залучені до процесу ІПВГ, включаючи, але не обмежуючись лише цим, членів багатосторонньої групи. Посилання на «процес ІПВГ» включають діяльність, що стосується підготовки до приєднання до ІПВГ; засідання багатосторонньої групи; паралельні засідання зацікавлених осіб ОГС з приводу ІПВГ, включаючи взаємодію з представниками багатосторонньої групи; підготовки Звітів ІПВГ; підготовки матеріалів або проведення аналізу Звітів ІПВГ; висловлення думок стосовно діяльності ІПВГ; та висловлення думок стосовно управління природними ресурсами.

При оцінці положень, що стосуються громадянського суспільства, Правління та валідатори застосовують наступні тести:

2.1 Висловлення: Представники громадянського суспільства мають змогу брати участь у публічних дебатах, що стосуються процесу ІПВГ, та висловлювати думки щодо процесу ІПВГ без обмеження, примусу або репресій.

Правління ІПВГ та валідатори враховують ступінь, в якому:

- Представники громадянського суспільства мають змогу говорити вільно публічно про процес ІПВГ, в тому числі, наприклад, під час засідань багатосторонньої групи, заходів ІПВГ, включаючи оприлюднення звітів ІПВГ, публічних заходів, а також у ЗМІ, тощо.
- Фактична практика, включаючи різні погляди зацікавлених осіб або істотні відомості, надані незалежними третіми особами, показує, що має місце самоцензура або самообмеження з боку представників громадянського суспільства по відношенню до процесу ІПВГ через побоювання переслідування, і чи мали вплив такі перешкоди на розповсюдження інформації представниками громадянського суспільства та публічні коментарі щодо процесу ІПВГ.

2.2 Діяльність: Представники громадянського суспільства мають змогу вільно здійснювати свою діяльність по відношенню до процесу ІПВГ.

Правління ІПВГ та валідатори розглядають міру, якою законодавче, регулятивне, адміністративне та фактичне середовище вплинуло на здатність представника громадянського суспільства брати участь у процесі ІПВГ. Це може, наприклад, включати:

- Міру, якою законодавчі, регулятивні або адміністративні обмеження впливають на здатність представників громадянського суспільства брати участь у процесі ІПВГ. Це може включати судові або адміністративні процедури, що стосуються реєстрації ОГС, які негативно вплинули на їхню здатність брати участь у процесі ІПВГ; юридичні або адміністративні обмеження щодо доступу до фінансування, що перешкодили ОГС у виконанні роботи, що стосується процесу ІПВГ; правові або адміністративні питання, що перешкоджають ОГС проводити засідання, що стосуються процесу ІПВГ; юридичні або адміністративні перешкоди на шляху розповсюдження інформації та надання публічних коментарів щодо процесу ІПВГ, тощо.
- Будь-які відомості, що свідчать про обмеження основних прав представників громадянського суспільства по відношенню до впровадження процесу ІПВГ, такі як обмеження свободи висловлення або свободи пересування.

2.3 Об'єднання та асоціації: Представники громадянського суспільства мають змогу спілкуватися та співпрацювати один з одним по відношенню до процесу ІПВГ.

Правління ІПВГ та валідатори враховують ступінь, в якому:

- Представники громадянського суспільства в багатосторонній групі можуть залучати (і не обмежуються в такому залученні) інші ОГС, що не входять до складу багатосторонньої групи, включаючи використання їхніх даних для

5 Протокол: Участь громадянського суспільства

обговорень багатосторонньої групи та повідомлення результатів розглядів багатосторонньої групи.

- Офіційні та неофіційні канали зв'язку між членами багатосторонньої групи з числа представників громадянського суспільства та більш широка підтримка громадянського суспільства не були обмежені.
- Представники громадянського суспільства в багатосторонній групі не були обмежені в залученні в інформаційно-роз'яснювальній діяльності для розширення участі громадянського суспільства, у тому числі у зв'язку з дискусіями стосовно представництва в багатосторонній групі та процесу ІПВГ.

2.4 Залучення: Представники громадянського суспільства мають змогу бути повністю, активно та ефективно залученими до розробки, впровадження, моніторингу та оцінки процесу ІПВГ.

Правління ІПВГ та валідатори враховують ступінь, в якому:

- Представники громадянського суспільства мають змогу повністю сприяти та робити свій внесок у процес ІПВГ. Це може, наприклад, включати відомості про внесок тазахист основних позицій, що стосуються ключових розглядів та дискусій багатосторонньої групи з таких питань, як цілі та види діяльності робочого плану, обсяг процесу звітності ІПВГ, затвердження Звітів ІПВГ, щорічна самооцінка процесу ІПВГ через річні звіти про діяльність, валідація, тощо. Це також може включати відомості про регулярну участь громадянського суспільства в засіданнях багатосторонньої групи, її робочих групах та інших заходах ІПВГ, а також про врахування поглядів та думок ОГС та їх документальне оформлення в протоколах засідань багатосторонньої групи.
- Представники громадянського суспільства вважають, що вони мають необхідні можливості для участі в ІПВГ. Це повинно включати відомості про те, що було враховано обмеження технічних, фінансових або інших можливостей, що впливають на громадянське суспільство, а також що плани щодо усунення таких обмежень були узгоджені та/або виконані, в тому числі шляхом надання доступу до створення потенціалу або ресурсів.

2.5 Доступ до процесу прийняття публічних рішень: Представники громадянського суспільства мають змогу вільно висловлювати свою думку з питань прозорості та управління природними ресурсами, а також забезпечувати сприяння ІПВГ публічним дебатам.

Правління ІПВГ та валідатори враховують ступінь, в якому:

- Представники громадянського суспільства мають змогу використовувати процес ІПВГ для сприяння публічним дебатам, наприклад, через публічні заходи, семінари та конференції, організовані громадянським суспільством або за його участю, з метою інформування громадськості про процес та результати ІПВГ.
- Представники громадянського суспільства мають змогу брати участь у діяльності та дебатах стосовно управління природними ресурсами, включаючи, наприклад, проведення аналізу та пропаганду питань

природних ресурсів, використання даних ІПВГ, залучення торгових точок ЗМІ, розробку інструментів для повідомлення результатів звітів ІПВГ, тощо.

2.6 Наявна документація від багатосторонньої групи та ОГС, залучених до процесу ІПВГ, а також результати безпосередніх консультацій з відповідними зацікавленими особами, включаючи, але не обмежуючись лише цим, членів багатосторонньої групи, мають бути враховані при збиранні вищезазначених відомостей. Для контекстуальних цілей, Правління ІПВГ розглядає ширше середовище, в якому функціонує ІПВГ, наприклад, шляхом посилення на показники або інші типи оцінки, що стосуються питань, зазначених у пунктах 2.1-2.5 вище.

3. Спеціальні обмеження щодо представників громадянського суспільства

- 3.1 Спеціальні заяви, твердження або звіти про потенційні або фактичні обмеження щодо представників громадянського суспільства у країнах, що впроваджують ІПВГ, повинні, в першу чергу, обговорюватися та вирішуватися багатосторонньою групою, з урахуванням будь-яких проблем та занепокоєнь щодо безпеки, що відповідна сторона може мати у зв'язку з безпосереднім порушенням таких питань у своїй країні.
- 3.2 Правління ІПВГ через свій Комітет швидкого реагування може бути закликане до розслідування окремих випадків та усунення заявлених порушень Принципів та Положень ІПВГ, залежно від обставин. Правління ІПВГ розглядає такі запити стосовно фактів справи, необхідності захисту Принципів ІПВГ, а також принципу рівного ставлення до країн. Відповідно до положення 8.6.a, "у разі виникнення стурбованості з приводу дотримання Принципів та Положень ІПВГ Правління ІПВГ може дати Міжнародному секретаріату завдання зібрати інформацію щодо ситуації та надати Правлінню ІПВГ відповідний звіт". У випадку виникнення занепокоєнь стосовно участі громадянського суспільства Правління ІПВГ, залежно від обставин, намагатиметься встановити, чи існує прямий зв'язок з процесом ІПВГ, в тому числі шляхом (i) документування фактів справи; (ii) збирання думок зацікавлених осіб; та (iii) застосування тесту, зазначеного в розділі 2 вище.
- 3.3 Залежно від обставин справи, включаючи міру, в якій може бути встановлено, що існує прямий зв'язок між занепокоєннями, що виникли, та процесом ІПВГ, Правління розглядає питання надання належної відповіді. Це може, наприклад, включати лист від Голови Правління ІПВГ до відповідного уряду, місій Правління або Міжнародного секретаріату ІПВГ у країні, проведення незалежних оцінок, надання заяв Правління, узгодження коригувальних заходів, включаючи моніторинг впровадження, або закликання до проведення валідації дотримання країною відповідних положень. Відповідно до положення 8.6.a, "у випадках очевидного недотримання будь-якого важливого аспекту Принципів та Вимог ІПВГ країною, що їх впроваджує, Правління ІПВГ призупиняє членство такої країни або виключає її з реєстру". У випадках, коли на думку Правління виявлені проблеми та занепокоєння не порушують положення або недостатньо пов'язані з процесом ІПВГ, воно, на свій власний розсуд, приймає рішення щодо вжиття будь-яких заходів, віддаючи пріоритет необхідності захисту Принципів ІПВГ та забезпеченню рівного ставлення до країн.

6 Політика відкритих даних

Преамбула

1. Ця політика містить рекомендації щодо відкритих даних при впровадженні ІПВГ. Вона побудована на досвіді впровадження на національному рівні та найкращих зразках міжнародної практики.⁸
2. Принципи ІПВГ проголошують, що «суспільне розуміння державних доходів та витрат у динаміці часу [може] сприяти громадським дебатам та усвідомленому вибору придатних та реалістичних варіантів сталого розвитку» (Принцип ІПВГ 4). Тому Стандарт ІПВГ вимагає, щоб Звіти ІПВГ були «зрозумілими, активно просувалися, були загальнодоступними та сприяли публічним дебатам» (Вимога ІПВГ 7.1). Покращення доступності та співставності даних ІПВГ є важливим для досягнення цих цілей.

Цілі відкритих даних

3. Відкриті дані ІПВГ можуть підвищити прозорість стосовно уряду та господарської діяльності, а також підвищують обізнаність про те, яким чином використовуються природні ресурси країн та яким чином стягуються та витрачаються доходи від видобувного сектора, надаючи великі стимули для використання коштів у найбільш ефективний спосіб.
4. Відкриті дані сприяють підзвітності та належному управлінню, покращують публічні дебати та допомагають у боротьбі з корупцією. Надання доступу до даних уряду може надати можливість фізичним особам, ЗМІ, громадянському суспільству та підприємствам зробити більш поінформований вибір щодо послуг, які вони одержують, та стандартів, яких вони очікують. Відкриті дані також можуть бути цінним інструментом для уряду в покращенні розробки політики та управління сектором.
5. Вільний доступ до відкритих даних та їх подальше повторне використання мають велике значення для суспільства та економіки.

Відкриті дані при впровадженні ІПВГ

6. Країни, що впроваджують ІПВГ, ІПВГ заохочуються до того, щоб:
 - a) орієнтувати урядові системи⁹ в напрямку відкритих даних за замовчуванням. Відомо, що існує національне та міжнародне законодавство, зокрема, стосовно інтелектуальної власності, інформації, що дозволяє встановити особу, а також вразливої інформації, якого необхідно дотримуватися;
 - b) забезпечувати, щоб ці дані були повністю описані, для того щоб користувачі мали достатню інформацію, щоб зрозуміти їх сильні та слабкі сторони, аналітичні обмеження та вимоги безпеки, а також те, яким чином необхідно здійснювати обробку даних;

8. Включаючи Партнерство «Відкритий уряд», Статут відкритих даних великої вісімки та Технічний додаток, Статут відкритих даних (<http://opendatacharter.net/>), та визначення відкритих даних (<http://opendefinition.org/>).

9. Термін «дані уряду» розуміється в найбільш широкому сенсі. Це може застосовуватися до даних, що є власністю національних, федеральних, місцевих або міжнародних органів влади або більш широкого державного сектора.

- c) надавати дані якнайшвидше, дозволяти користувачам надавати зворотний зв'язок, а також після цього продовжувати робити перегляди, для того щоб забезпечити найвищі стандарти якості відкритих даних;
- d) надавати дані на підставі відкритої ліцензії, що дозволяє користувачам вільно отримувати їх та здійснювати їх повторне використання;
- e) обмінюватися технічною кваліфікацією та досвідом з іншими країнами з метою максимального збільшення потенціалу відкритих даних;
- f) працювати над підвищенням рівня грамотності в галузі відкритих даних та заохочувати людей, таких як розробники прикладних програм, та організації громадянського суспільства, що працюють у сфері просування відкритих даних, для того щоб розкрити значення відкритих даних;
- g) забезпечувати можливість взаємодії даних з національними та міжнародними стандартами, включаючи впровадження стандартів даних, затверджених Правлінням ІПВГ, та додаткові інструкції, надані Секретаріатом ІПВГ;
- h) за можливості, використовувати унікальні ідентифікатори для зв'язку даних протягом років звітності або з різних джерел;
- i) працювати в напрямку спрямування створення відкритих даних для ІПВГ в урядовій системі, для того щоб забезпечити своєчасність, якість даних, можливість повторного використання та економічну ефективність;
- j) надавати дані в гранулярному форматі, придатному для зчитування машиною.

ЧАСТИНА II

Керівництво та управління

ІПВГ еволюціонувала від ідеї до стандарту з детальними правилами та процедурами, що служить платформою для ширших дебатів та реформ. Керівництво та управління самої ІПВГ також еволюціонували. Керівництво ІПВГ здійснює некомерційна асоціація членів, що діє за законодавством Норвегії. Структуру управління ІПВГ описано в Статуті ІПВГ.

ІПВГ проводить Глобальну конференцію принаймні раз на три роки, з метою забезпечення міжнародного форуму для зацікавлених осіб ІПВГ для просування в досягненні цілей ІПВГ. Крім цих Конференцій, відбуваються менші Збори членів за участю трьох груп зацікавлених сторін – країн (що виконують ІПВГ та підтримують її), компаній (у тому числі інституційних інвесторів) та організацій громадянського суспільства, на яких голосування є рівномірно збалансованим. Основним завданням Зборів членів є призначення Правління ІПВГ. Зацікавлені сторони узгоджують між собою своє членство в Асоціації, а також осіб, яких вони бажають номінувати до складу Правління ІПВГ.

У період між Глобальними конференціями та Зборами членів, нагляд за діяльністю ІПВГ здійснює Правління ІПВГ шляхом проведення регулярних засідань Правління, засідань комітетів та регулярного випуску циркуляра Правління. Правління ІПВГ складається з 21 члена, причому різні групи зацікавлених сторін мають право бути представленими у Правлінні.

Міжнародний секретаріат ІПВГ несе відповідальність за щоденну діяльність Асоціації ІПВГ. Суттєва частина технічної підтримки надається країнам, що впроваджують ІПВГ. Більша частина цієї підтримки надається Світовим банком. Крім того, технічну підтримку процесів ІПВГ надають багато інших суб'єктів.

У цьому розділі містяться основні документи, що стосуються керівництва та управління ІПВГ на міжнародному рівні:

- Статут
- Політика відкритості, прийнята у 2013 р., що визначає, наскільки прозорою повинна бути сама ІПВГ
- Кодекс поведінки ІПВГ
- Інструкції щодо представництва зацікавлених сторін ІПВГ можна знайти за адресою:
www.eiti.org/about/governance

СТАТТЯ 1 НАЗВА

- 1) Асоціація має назву «Асоціація ініціативи прозорості видобувних галузей (ІПВГ)» (що надалі іменується як «Асоціація ІПВГ»).

СТАТТЯ 2 ПЕРЕДУМОВИ ТА ЦІЛІ

- 1) Асоціація ІПВГ - це міжнародна багатостороння ініціатива, учасниками якої є представники урядів та їх відомств; нафто-, газо- та гірничодобувних компаній; компаній з управління активами та пенсійних фондів (надалі - «Інституційні інвестори»), а також місцевих груп громадянського суспільства та міжнародних урядових організацій.
- 2) Ціль Асоціації ІПВГ полягає в тому, щоб зробити Принципи ІПВГ та вимоги ІПВГ прийнятним міжнародним стандартом прозорості у нафто-, газо- та гірничодобувній галузі, визнаючи, що більша прозорість доходів від природних ресурсів може зменшити корупцію, а доходи від видобувних галузей здатні трансформувати економіку, зменшувати рівень бідності та підвищувати стандарти життя всього населення в багатих на ресурси країнах.

СТАТТЯ 3 ЮРИДИЧНА ОСОБА, ОБМЕЖЕНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

- 1) Асоціація ІПВГ - це некомерційна асоціація, створена згідно із законодавством Норвегії.
- 2) Члени Асоціації ІПВГ, ані окремо, ані разом, не несуть відповідальності за будь-якими боргами, зобов'язаннями або обов'язками Асоціації ІПВГ.

СТАТТЯ 4 ОРГАНІЗАЦІЯ

- 1) Постійними інституційними органами Асоціації ІПВГ є:
 - I. Збори членів ІПВГ, що проводяться у зв'язку з Конференцією ІПВГ;
 - II. Правління ІПВГ під головуванням Голови ІПВГ;
 - III. Міжнародний секретаріат ІПВГ під головуванням Голови Секретаріату;
- 2) Правління ІПВГ, згідно зі Статтею 14, може формувати комітети;
- 3) Організація асоціації ІПВГ працює прозоро.

СТАТТЯ 5 ЧЛЕНСТВО ТА ГРУПИ ЗАЦІКАВЛЕНИХ СТОРІН

- 1) Членом Асоціації ІПВГ є особистий представник країни (держави), компанії, організації або юридичної особи, призначений Групою зацікавлених сторін відповідно до Статей 5 (2) та (3).
- 2) Члени об'єднуються у три Групи зацікавлених сторін:
 - I) Група країн, що складається з:
 - a) Країн, що впроваджують ІПВГ, тобто держав, яким Правлінням ІПВГ було присвоєно статус Країни-кандидата або Країни, що відповідає вимогам ІПВГ; та
 - b) Країн, що підтримують ІПВГ, тобто держав або об'єднань держав, що підтримують цілі Асоціації ІПВГ.
 - II) Група компаній, що складається з:

- c) Компанії видобувного сектору, що зобов'язалися підтримувати цілі Асоціації ІПВГ, та асоціації, що представляють ці компанії; та
- d) Інституційні інвестори, що зобов'язалися підтримувати цілі Асоціації ІПВГ.
 - III) Група організацій громадянського суспільства, що складається з неурядових громадських організацій, мереж або коаліцій глобальних дій, що підтримують цілі Асоціації ІПВГ.
- 3) Кожна група визначає власні правила, що регулюють призначення Членів Асоціації ІПВГ. Членство обмежується наступним:
 - I) Від групи країн - максимум по одному представнику від кожної Країни, що впроваджують ІПВГ, та Країни, що підтримує ІПВГ (або їхніх об'єднань);
 - II) Від групи компаній - максимум по одному представнику від кожної компанії та асоціацій, що їх представляють, та максимум п'ять представників від Інституційних інвесторів;
 - III) Від групи організацій громадянського суспільства - максимум по одному представнику від кожної організації громадянського суспільства.
- 4) Група зацікавлених сторін може у будь-який момент замінювати призначеного нею Члена. Група зацікавлених сторін повинна інформувати Секретаріат ІПВГ про своїх Членів у будь-який час.
- 5) Правління ІПВГ може припинити членство в Асоціації ІПВГ будь-якого Члена, якщо:
 - I) Член, країна або інший суб'єкт, якого представляє Член, не дотримується цього Статуту; або
 - II) Член, країна або інший суб'єкт, якого представляє Член, здійснювали свою діяльність у спосіб, що завдає шкоди або суперечить Принципам ІПВГ.
- 6) Відповідно до Статті 5 (5), будь-який Член на будь-яке рішення Правління ІПВГ може подати апеляцію, що розглядається на Зборах членів для прийняття остаточного рішення.

СТАТТЯ 6 КОНФЕРЕНЦІЯ ІПВГ

- 1) Конференція ІПВГ проводиться принаймні один раз на три роки, з метою забезпечення форуму для зацікавлених осіб ІПВГ, кожна із яких має частку в Асоціації ІПВГ, для просування цілей Асоціації ІПВГ та вираження їхніх поглядів щодо політик та стратегій Асоціації ІПВГ. Головує на конференції Голова ІПВГ. Конференція ІПВГ - це неуправлінський орган Асоціації ІПВГ.
- 2) Члени ІПВГ, Правління ІПВГ та Секретаріат ІПВГ мають право брати участь у Конференції ІПВГ або бути представленими на ній. Інші зацікавлені особи ІПВГ також мають бути запрошені, даючи їм обґрунтовану можливість здійснити усі приготування, як це вказано Правлінням ІПВГ.
- 3) Конференцію ІПВГ скликає Правління ІПВГ, розміщуючи повідомлення на веб-сайті ІПВГ та розсилаючи письмове повідомлення Членам та Групам

зацікавлених сторін не пізніше як за чотири тижні до її проведення. У письмовому повідомленні повинен міститися порядок денний Конференції ІПВГ.

- 4) Конференція ІПВГ:
 - I. Забезпечує важливу та видиму платформу для дебатів, відстоювання інтересів, безперервного пошуку інвестицій та залучення нових зацікавлених осіб ІПВГ;
 - II. ii) Перевіряє прогрес на основі звітів про діяльність за період з моменту проведення попередніх чергових Зборів членів;
 - III. iii) Надає пропозиції Правлінню ІПВГ щодо діяльності Асоціації ІПВГ до моменту проведення наступних чергових Зборів членів;
 - IV. iv) Мобілізує та підтримує високий рівень координації, політичного зобов'язання та імпульсу задля досягнення цілей Асоціації ІПВГ; та
 - V. v) Забезпечує неформальний комунікаційний канал для тих зацікавлених осіб ІПВГ, які формально не представлені іншим чином у структурі управління Асоціацією ІПВГ.
- 5) Думки щодо питань, висвітлених у Статті 7 (4), можуть бути виражені у незобов'язуючому Звіті про результати, який погоджується Конференцією ІПВГ та представляється Зборам членів ІПВГ та Правлінню ІПВГ. Конференція ІПВГ повинна докладати максимум зусиль для того, щоб приймати рішення шляхом консенсусу. Беручи до уваги думки зацікавлених осіб ІПВГ, Голова ІПВГ може приймати рішення про необхідність голосування. Кожна зацікавлена особа ІПВГ, за винятком Членів Правління ІПВГ в такій якості та Секретаріату, наділена одним голосом. Рішення Конференції ІПВГ приймаються простою більшістю присутніх з правом голосу.

СТАТТЯ 7 ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ІПВГ

- 1) Керівним органом Асоціації ІПВГ є Збори членів ІПВГ.
- 2) Учасниками Зборів членів ІПВГ є Члени Асоціації ІПВГ.
- 3) Чергові Збори членів ІПВГ проводяться щонайменше кожні три роки у зв'язку із Конференцією ІПВГ. Чергові Збори членів ІПВГ скликаються Правлінням ІПВГ шляхом надіслання письмового повідомлення Членам не пізніше ніж за чотири тижні до дати її проведення.
- 4) Позачергові Збори членів ІПВГ можуть скликатися Правлінням ІПВГ шляхом надіслання письмового повідомлення Членам не пізніше ніж за три тижні до дати їх проведення. Правління ІПВГ повинно забезпечити проведення позачергових Зборів членів протягом чотирьох тижнів з моменту одержання Головою ІПВГ звернення щодо проведення позачергових Зборів членів.
- 5) Члени, що бажають взяти участь у Зборах членів ІПВГ, повинні повідомити про це Секретаріат ІПВГ до дати, вказаної в повідомленні про скликання. Член може бути представлений на Зборах членів ІПВГ у формі письмового доручення. У дорученні можуть бути вказані особливі інструкції щодо голосування.

Належним чином підписане доручення має бути одержане Секретаріатом ІПВГ до дати, вказаної у повідомленні про скликання.

- 6) Головує на Зборах членів ІПВГ Голова ІПВГ.
- 7) Кворум Зборів членів становить мінімум половина загальної кількості Членів та мінімум третина Членів з кожної Групи зацікавлених сторін.
- 8) Збори членів ІПВГ повинні докладати максимум зусиль для того, щоб приймати рішення шляхом консенсусу. У разі необхідності голосування, рішення приймаються кваліфікованою більшістю, тобто щонайменше двома третинами загальної кількості голосів, і повинні включати підтримку принаймні однієї третини голосів Членів, що представляють кожну Групу зацікавлених сторін. Загальна кількість голосів для Членів кожної Групи зацікавлених сторін має бути рівною та визначається наступним чином:
 - I. Члени від Групи країн матимуть по одному голосу кожен; та
 - II. Голоси Членів від групи компаній та групи організацій громадянського суспільства визначатимуться діленням загальної кількості голосів від Країни на кількість Членів від Групи компаній та громадських організацій відповідно.
 - III. Перед голосуванням Голова ІПВГ оголошує кількість голосів для кожного Члена від різних Груп зацікавлених сторін.

СТАТТЯ 8 ФУНКЦІЇ ЗБОРІВ ЧЛЕНІВ ІПВГ

- 1) Збори членів ІПВГ:
 - I. Затверджують звіти про діяльність, фінансову звітність та плани діяльності Правління ІПВГ;
 - II. Обирають членів Правління ІПВГ та осіб, що їх замінюють, за поданнями Груп зацікавлених сторін;
 - III. Обирають Голову ІПВГ за поданням Правління ІПВГ; та
 - IV. Розглядають інші питання за зверненнями Членів. Такі звернення подаються у письмовій формі Голові ІПВГ у строки, вказані в повідомленні про скликання, задля їх включення до порядку денного Зборів членів ІПВГ.

СТАТТЯ 9 ПРАВЛІННЯ ІПВГ

- 1) Виконавчим органом Асоціації ІПВГ є Правління ІПВГ, що обирається Зборами членів ІПВГ та працює згідно зі вказівками Зборів членів ІПВГ.
- 2) З метою відображення багатостороннього характеру Асоціації ІПВГ, Правління ІПВГ складається з 21 члена Правління ІПВГ («Члени Правління») та формується наступним чином:
 - I. Голова;
 - II. 9 членів Правління, що є членами Асоціації ІПВГ від групи країн, з яких максимум 3 члена Правління повинні представляти країни, що підтримують ІПВГ, а решта - країни, що впроваджують ІПВГ. Якщо це можливо, країни, що впроваджують ІПВГ, повинні бути представлені принаймні 3 країнами, що відповідають вимогам ІПВГ.
 - III. 6 членів Правління, що є Членами Асоціації ІПВГ від групи компаній, з яких максимум 1 член Правління повинен представляти Інституційних інвесторів.

- IV. iv) 5 членів Правління, що є Членами Асоціації ІПВГ від групи організацій громадянського суспільства.
- 3) Повноваження усіх членів Правління припиняються із завершенням чергових Зборів членів ІПВГ, проведених після їх призначення, однак вони можуть бути повторно номіновані на таких Зборах членів ІПВГ.
- 4) Групи зацікавлених сторін можуть висувати, а Збори членів ІПВГ обирати по одному заступнику Члена Правління («Заступник») для кожного Члена Правління, якого висунула Група зацікавлених сторін. Заступник може замішувати Члена Правління. За відсутності Заступника, відповідна Група зацікавлених сторін має висунути нові кандидатури Члена Правління та Заступника.
- 5) У разі відсутності члена Правління на засіданні Правління, Заступник члена Правління може брати участь у засіданні, обговореннях, голосуванні та загалом виконувати всі функції такого члена Правління на засіданні Правління.
- 1) У разі невіддання членом Правління трьох послідовних засідань Правління, Правління може, після консультацій з його групою зацікавлених сторін, вимагати від такої групи зацікавлених сторін замінити такого члена Правління.
- 6) У разі вакантного місця у Правлінні ІПВГ між двома Зборами членів ІПВГ, таке вакантне місце заповнюється Заступником члена Правління, що складає повноваження, причому відповідна Група зацікавлених сторін висуває нову кандидатуру Заступника, яку затверджує Правління. В якості альтернативи, відповідна група зацікавлених сторін може запропонувати на затвердження Правлінням кандидатуру нового члена Правління.
- 7) Асоціація ІПВГ забезпечує страхування відповідальності Членів Правління. Умови та положення мають бути затверджені Правлінням ІПВГ.
- 8) Правління ІПВГ може прийняти рішення про те, що член Правління, який представляє країну, що впроваджує ІПВГ, статус якої було призупинено під час його перебування на посаді, може залишитися членом Правління, але утримуватиметься від участі в діяльності Правління протягом періоду дії призупинення. У разі дії призупинення протягом більш ніж одного року, Правління ІПВГ може прийняти рішення про припинення членства в Правлінні.

СТАТТЯ 10 СПОСТЕРІГАЧІ ІПВГ

- 1) Представники відповідних міжнародних організацій, таких як Світовий банк, Міжнародний валютний фонд та інші зацікавлені особи, мають бути запрошені Правлінням ІПВГ до участі в засіданнях Правління ІПВГ та Зборах членів ІПВГ як спостерігачі, якщо це може бути практично реалізовано. Вони не мають права голосу, але вони матимуть право висловити свою думку щодо певних питань. Правління ІПВГ може прийняти рішення про розгляд окремих питань без участі спостерігачів.

СТАТТЯ 11 ГОЛОВА ІПВГ

- 1) Голова ІПВГ обирається на чергових Зборах членів ІПВГ. Перед кожними черговими Зборами членів ІПВГ Правління ІПВГ рекомендує кандидатуру

Голови ІПВГ на період після таких Зборів членів ІПВГ. Повноваження Голови ІПВГ можуть бути подовжені лише одного разу.

- 2) Голова ІПВГ:
 - I. Діє як голова Зборів членів ІПВГ;
 - II. Діє як голова засідання Правління ІПВГ;
 - III. Представляє звіт Правління ІПВГ на Конференції ІПВГ та Зборах членів ІПВГ;
 - IV. Представляє Правління ІПВГ у зовнішніх питаннях;
 - V. Обговорює з Секретаріатом ІПВГ питання виконання рішень Правління ІПВГ; та
 - VI. Намагається покращити співпрацю між зацікавленими особами ІПВГ.
- 3) Якщо Голова ІПВГ не в змозі головувати на засіданні Правління, присутні члени Правління можуть призначити головою такого засідання іншого члена Правління.

СТАТТЯ 12 ФУНКЦІЇ ПРАВЛІННЯ ІПВГ

- 1) Правління ІПВГ завжди повинно діяти в найкращих інтересах Асоціації ІПВГ. Правління ІПВГ виконує виконавчі функції Асоціації ІПВГ згідно з рішеннями Зборів членів ІПВГ, у тому числі наступні ключові функції:
 - I. Розглядає загальні та специфічні питання політики, що стосуються Асоціації ІПВГ;
 - II. Погоджує робочі плани та бюджет Асоціації ІПВГ;
 - III. Погоджує організаційні моменти Конференцій ІПВГ та Зборів членів ІПВГ;
 - IV. На Конференції ІПВГ представляє (через Голову ІПВГ) звіт про діяльність та план діяльності, та затверджує їх на Зборах членів ІПВГ;
 - V. Представляє (через Голову ІПВГ) річні фінансові звіти та аудиторські звіти за звітні періоди з часу проведення останніх чергових Зборів членів ІПВГ;
 - VI. Наймає Голову Секретаріату;
 - VII. Наглядає та (через Голову ІПВГ) курує роботу Секретаріату ІПВГ;
 - VIII. Забезпечує, щоб багатосторонній характер Асоціації ІПВГ підтримувався і відображав Асоціацію ІПВГ на всіх рівнях, у тому числі в її Комітетах;
 - IX. Встановлює свої процедури щодо процесу валідації, у тому числі оскарження, вирішення спорів, питання виключення країн з реєстру та процедури апеляції;
 - X. Приймає детальніші процедури та правила управління та роботи Асоціації ІПВГ, включаючи зміст робочих планів країн та компаній, процес валідації, управління фінансами, платежі за проектами, товари та послуги, аудит та звітність, а також затвердження проектів;

- XI. Рекомендує кандидатури на посаду Голови ІПВГ перед кожними черговими Зборами членів ІПВГ; та
- XII. Приймає кодекс поведінки.

СТАТТЯ 13 КОМІТЕТИ ПРАВЛІННЯ ІПВГ

- 1) Правління ІПВГ може створювати комітети для вирішення конкретних питань. До складу таких комітетів повинні входити двоє або більше членів Правління або їхніх Заступників, і їхній склад повинен, наскільки це доцільно, відображати багатосторонній характер Асоціації ІПВГ. Умови, на яких діятиме той чи інший комітет, містяться у Протокольній книзі.

СТАТТЯ 14 ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ПРОВАДЖЕННЯ ПРАВЛІННЯ ІПВГ

- 1) Правління ІПВГ повинно збиратися щонайменше двічі на рік. За необхідності, засідання Правління ІПВГ можуть проводитись в режимі телефонної конференції. Принаймні одне засідання Правління ІПВГ має проводитись за особистої присутності його членів.
- 2) Засідання Правління скликається Головою ІПВГ шляхом письмового повідомлення не пізніше ніж за 14 днів до дати засідання. Для того щоб скликати засідання Правління в коротші строки, потрібна згода усіх членів Правління.
- 3) Члени Правління повинні докладати максимум зусиль для того, щоб приймати рішення шляхом консенсусу. Беручи до уваги думки Членів Правління, Голова ІПВГ може приймати рішення про необхідність голосування. Кожен Член Правління ІПВГ має один голос на засіданні. Можливе голосування через письмове доручення.
- 4) Рішення Правління можуть бути прийняті лише за наявності кворуму в момент прийняття відповідного рішення. Принаймні дві третини членів Правління, з яких принаймні двоє членів Правління від групи країн (один - від країни, що впроваджує ІПВГ, один - від країни, що підтримує ІПВГ), один член Правління від групи організацій громадянського суспільства та один член Правління від групи компаній, складають кворум.
- 5) У разі необхідності голосування, рішення приймаються кваліфікованою більшістю, що потребує подання 13 голосів «за» рішення, і мають бути підтримані принаймні однією третьою голосів членів Правління від кожної групи зацікавлених сторін, включаючи одну третину від підгрупи зацікавлених сторін країн, що впроваджують ІПВГ.
- 6) Член Правління не голосує щодо будь-якого питання, у якому є його прямий та персональний інтерес, або якщо існують будь-які інші особливі обставини, які можуть негативно вплинути на впевненість в його неупередженості. Член Правління повинен в письмовій формі заявити про такі інтереси Правлінню ІПВГ якомога раніше після того, як довідається про це, і цей факт має бути зафіксований у протоколі Правління. Такий член Правління не враховується для кворуму при прийнятті будь-якого рішення з питання, за яким цей член Правління не має права голосувати. Це не перешкоджає заступнику Члена Правління голосувати з цього питання.

- 7) Правління ІПВГ може встановити процедури щодо процесів прийняття рішень поза межами засідань Правління. Рішення, прийняті поза межами засідань Правління згідно з такими процедурами, повинні бути відображені у Протоколі засідання Правління, що відбудеться після того, як відповідне рішення буде прийняте.
- 8) Асоціація ІПВГ може прийняти зовнішнє зобов'язання за підписом усіх членів Правління. Правління ІПВГ може наділити правом підпису лише Голову або двох чи кількох членів Правління, з яких будь-які двоє можуть підписуватися спільно.

СТАТТЯ 15 СЕКРЕТАРІАТ ІПВГ

- 1) Секретаріат ІПВГ («Секретаріат») складається з Голови Секретаріату та іншого необхідного штату. З членами Секретаріату або укладаються прямі контракти, або їх тимчасово направляють члени ІПВГ.
- 2) Секретаріат несе відповідальність за щоденну діяльність Асоціації ІПВГ за вказівками Правління ІПВГ, що надаються через його Голову.
- 3) Секретаріат повинен вести та оновлювати Реєстр членів на постійній основі.
- 4) Секретаріат реєструє цей Статут та будь-які зміни та доповнення до нього.
- 5) Секретаріат веде Протоколи всіх засідань Правління ІПВГ, Зборів членів та засідань Конференції ІПВГ у Протокольній книзі. Усі такі Протоколи публікуються на веб-сайті ІПВГ. У таких Протоколах вказуються імена присутніх, прийняті на засіданнях рішення, а також, в разі необхідності, причини прийняття таких рішень.

СТАТТЯ 16 ГОЛОВА СЕКРЕТАРІАТУ ІПВГ

- 1) Секретаріат очолює штатний Голова Секретаріату, що здійснює управління щоденною діяльністю Асоціації ІПВГ, у тому числі здійснює відбір необхідного штату, наглядає за розвитком Асоціації ІПВГ та надає підтримку Правлінню ІПВГ. Голова Секретаріату звітує перед Правлінням ІПВГ через Голову ІПВГ і несе відповідальність за діяльність Секретаріату.
- 2) Голова Секретаріату або його призначений заступник є секретарем усіх засідань Правління ІПВГ, Зборів членів ІПВГ та Конференцій ІПВГ.

СТАТТЯ 17 ФІНАНСУВАННЯ

- 1) Асоціація ІПВГ є некомерційною організацією. Її фінансування складається з добровільних внесків Членів ІПВГ та грантів дво- та багатосторонніх донорів, міжнародних фінансових установ та інших відомств, організацій та суб'єктів.
- 2) Асоціація ІПВГ також може працювати через добровільні внески в натуральній формі.

СТАТТЯ 18 РАХУНКИ ІПВГ, УПРАВЛІННЯ КОШТАМИ ТА ПЛАТЕЖІ

- 1) Асоціація ІПВГ має окремий банківський рахунок на власне ім'я - «Міжнародний управлінський рахунок ІПВГ». Міжнародний управлінський рахунок ІПВГ може використовуватися для будь-якої діяльності, що підпадає під цілі Асоціації ІПВГ та робочі плани, затверджені Правлінням ІПВГ.

Кошти можуть бути спрямовані на адміністративні та управлінські витрати, діяльність окремо взятої країни та діяльність кількох країн.

- 2) Для проведення щорічного аудиту Міжнародного управлінського рахунку ІПВГ, Правління ІПВГ призначає зовнішнього незалежного аудитора, який повинен представити Правлінню ІПВГ письмовий аудиторський звіт.

Правління ІПВГ розробляє процедури звітності та аудиту по відношенню до Міжнародного управлінського рахунку ІПВГ, які мають бути викладені в додаткових операційних правилах та процедурах Асоціації ІПВГ.

СТАТТЯ 19 ЗМІНИ ТА ДОПОВНЕННЯ

- 1) Зміни та доповнення до цього Статуту можуть бути внесені скликаними та проведеними Зборами членів ІПВГ, відповідно до Статті 7, якщо вони були затверджені не менш ніж двома третинами присутніх членів.

Пропозиція щодо внесення змін або доповнень має бути надіслана в письмовій формі всім членам ІПВГ за чотири тижні до прийняття відповідного рішення.

СТАТТЯ 20 ПЕРЕГЛЯД

- 1) Перегляд заходів управління Асоціацією ІПВГ повинен здійснюватися

Правлінням ІПВГ протягом двох років з часу створення Асоціації.

СТАТТЯ 21 ВИХІД ТА РОЗПУСК

- 1) Будь-який член може вийти з Асоціації ІПВГ у будь-який момент. Такий вихід набирає чинності з моменту одержання Головою Секретаріату повідомлення про вихід у письмовій формі.
- 2) Асоціацію ІПВГ може бути розпущено Зборами членів відповідно до положень Статті 8. Пропозиція про розпуск надсилається в письмовій формі всім членам ІПВГ за чотири тижні до прийняття відповідного рішення.
- 3) У разі розпуску активи Асоціації ІПВГ використовуватимуться на цілі, аналогічні цілям Асоціації ІПВГ, та згідно з рішенням Правління ІПВГ, за умови затвердження Зборами членів ІПВГ.

СТАТТЯ 22 НАБРАННЯ ЧИННОСТІ

- 1) Цей Статут набирає чинності з моменту заснування Асоціації ІПВГ.

ДОДАТОК А Принципи ІПВГ

Згідно з розділом 1 у цій публікації.

ДОДАТОК В Використання назви та логотипу ІПВГ

Назва та логотип ІПВГ є власністю ІПВГ. Як загальне правило, використання назви ІПВГ, тобто ІПВГ або Ініціатива прозорості видобувних галузей, похідних від неї або перекладів, а також логотипу або місцевих похідних, заохочується та дозволяється згідно з обмеженнями, вказаними на сторінці <http://www.eiti.org/about/logopolicy>.

8 Політика відкритості ІПВГ

1. Документи ІПВГ є публічними, якщо іншим чином не визначено нижче.

2. Документи, розкриті ІПВГ щодо будь-якого питання стосовно робочих та/або ділових питань, які, **з причин конкуренції**, важливо зберегти в таємниці в інтересах особи, якої стосується інформація, звільняються від відкритого доступу.

Наприклад, комерційна таємниця зазвичай може не публікуватись, якщо її розкриття потенційно може вплинути на конкурентні позиції відповідної компанії.

3. Документи, що розкривають інформацію, отриману від **третьої особи**, **дозволяється не розкривати, якщо таке розкриття може вплинути на законні інтереси такої третьої особи**.

Наприклад, доступ до документів не надається, якщо існує загроза особистій безпеці третьої сторони та/або її сім'ї та/або будь-якої особи, що тісно пов'язана із зазначеною третьою особою. Крім того, захист особистої приватності також кваліфікується як законний інтерес та підлягає звільненню від надання публічного доступу.

4. **Внутрішня робоча документація** ІПВГ звільняється від необхідності надання доступу до неї.

Наприклад, документи від Міжнародного секретаріату до Правління ІПВГ та його комітетів зазвичай вважаються внутрішніми документами і тому звільняються від надання відкритого доступу до них. Винятком є випадки, коли Міжнародний секретаріат в ході підготовки питання до розгляду Правлінням ІПВГ підготував або замовив аналіз, звіт тощо із зовнішнього джерела. Натомість, кінцевий протокол засідань Правління ІПВГ, а також засідань комітетів та робочих груп, не вважається внутрішньою документацією. Повідомлення електронної пошти між колегами в рамках ІПВГ зазвичай вважаються внутрішньою робочою документацією.

5. **Персональна** інформація щодо персоналу ІПВГ звільняється від надання публічного доступу до неї.

Наприклад, документи щодо оцінок, виконаних у зв'язку з прийняттям на роботу або звільненням, та/або документи щодо оцінок діяльності персоналу, та/або персональна інформація, наприклад, щодо стану здоров'я персоналу, звільняються від надання публічного доступу до них. З іншого боку, усі контракти, заробітні плати, компенсації, винагороди та звіти про видатки є публічними.

9 Кодекс поведінки Асоціації ІПВГ

1. Сфера застосування

Усі Члени Правління ІПВГ, їхні заступники, Члени Асоціації ІПВГ, штат секретаріату (національний та міжнародний), а також члени багатосторонніх груп (що надалі іменуються «Посадові особи ІПВГ») повинні дотримуватися цього Кодексу поведінки.

2. Персональна поведінка, чесність та цінності

Посадові особи ІПВГ повинні дотримуватися найвищих стандартів чесності, добросовісності та етичної поведінки, а також діяти чесно та пристойно. Персональна та професійна поведінка Посадових осіб ІПВГ повинна в будь-який час викликати повагу та довіру до їхнього статусу як Посадових осіб асоціації, що просуває міжнародний стандарт прозорості та підзвітності, і повинна сприяти належному керівництву та управлінню ІПВГ. Посадові особи ІПВГ повинні подавати особистий приклад та представляти інтереси та місію ІПВГ добросовісно та чесно, справедливо, старанно та з розумною компетентністю у спосіб, що дозволяє зберегти та підвищити рівень громадської довіри до їхньої чесності та чесності ІПВГ, а також забезпечувати, щоб їхній зв'язок з ІПВГ завжди залишався на належному рівні з високою репутацією.

3. Дотримання вимог законодавства

Посадові особи ІПВГ повинні виконувати свої обов'язки перед ІПВГ у відповідності до чинного національного законодавства та норм, а також у відповідності до Правил, інтересів та цілей ІПВГ.

4. Повага до інших

Посадові особи ІПВГ повинні поважати гідність, пов'язані з ІПВГ потреби та приватне життя інших осіб і належним чином виконувати свої повноваження і керуватися здоровим глуздом у своїх відносинах з колегами, членами інших органів ІПВГ, членами персоналу, широкою громадськістю та будь-якими особами, з якими вони вступають у контакт під час виконання своїх обов'язків у рамках ІПВГ.

5. Професіоналізм

Посадові особи ІПВГ повинні виконувати свої службові обов'язки професійно та вчасно і повинні докладати всі можливі зусилля для регулярної участі в діяльності, пов'язаній з професійним розвитком.

6. Дискримінація

Посадові особи ІПВГ не повинні залучатися або сприяти будь-яким дискримінаційним діям або домаганням по відношенню до будь-якої особи, з якою вони контактують під час виконання своїх обов'язків у рамках ІПВГ.

7. Конфіденційність

Посадові особи ІПВГ не повинні використовувати будь-яку інформацію, що була надана в їхній ролі Посадової особи ІПВГ, і яка на даний момент не є загальнодоступною, в будь-який спосіб, за винятком сприяння виконанню своїх обов'язків. Посадові особи ІПВГ залишаються зв'язаними цим зобов'язанням протягом двох років після припинення їхніх повноважень.

8. Витрачання ресурсів ІПВГ та використання майна ІПВГ

Посадові особи ІПВГ повинні поважати принцип розумного співвідношення ціни та якості і відповідально використовувати кошти, виділені для ІПВГ. Посадовим особам ІПВГ забороняється використовувати майно або ресурси ІПВГ неналежним чином, і вони зобов'язані завжди забезпечувати збереження майна ІПВГ і не дозволяти будь-яким особам, що не мають відповідних повноважень, володіти або використовувати таке майно. Посадові особи ІПВГ повинні виставляти рахунки стосовно проїзних, операційних та інших витрат за фактичними цінами у зв'язку з виконанням своєї функції в якості Посадової особи ІПВГ. Посадові особи ІПВГ повинні надавати ІПВГ товари або послуги в якості платного постачальника ІПВГ лише після повного розкриття інформації та попереднього затвердження Правлінням ІПВГ або багатосторонньою групою ІПВГ.

9. Конфлікт інтересів та зловживання посадою

Посадові особи ІПВГ повинні завжди діяти в найкращих інтересах ІПВГ і не в інтересах отримання особистої або приватної користі або фінансового збагачення. Посадові особи ІПВГ повинні уникати конфлікту приватних інтересів. Для цілей цього кодексу конфліктом інтересів вважається ситуація або обставина, в якій інтереси Посадових осіб ІПВГ впливають або можуть вплинути на ціль та неупереджене виконання ними своїх офіційних обов'язків у рамках ІПВГ. У цьому відношенні приватні інтереси включають будь-які переваги для себе, своїх сімей або особистих знайомих. Посадові особи ІПВГ, що опинилися в такій ситуації, повинні подати у відставку та інформувати Правління ІПВГ або багатосторонню групу про таку відставку. Для Членів Правління ІПВГ застосовуються правила, встановлені в пункті 5.6 Статуту ІПВГ. Зокрема, Посадові особи ІПВГ повинні дотримуватися наступних інструкцій:

- Не ставити (і уникати спроб поставити) свої власні інтереси або інтереси будь-якої третьої особи вище інтересів ІПВГ; у той час як отримання випадкової персональної користі або користі для третьої особи може необхідним чином впливати з певної діяльності, пов'язаної з ІПВГ, така користь повинна бути лише випадковою по відношенню до основної користі для ІПВГ та її цілей. Встановлення, виплата або отримання будь-яких добових коштів повинно здійснюватися на основі обґрунтованих фактичних витрат і належних міжнародних практик.¹⁰
- Утримуватися від перевищення наданих повноважень. Посадові особи ІПВГ не повинні зловживати своєю посадою в рамках ІПВГ шляхом неналежного використання Асоціації ІПВГ або персоналу, послуг, обладнання, ресурсів або майна ІПВГ для особистої вигоди чи задоволення або для вигоди чи задоволення третіх осіб; Посадові особи ІПВГ не повинні заявляти третім особам, що їхні повноваження як Посадової особи ІПВГ поширюються далі, ніж це є насправді.

10. При встановленні обґрунтованих фактичних витрат та належної міжнародної практики зацікавлена особа може виявити бажання ознайомитися з практиками Міжнародного секретаріату. Коли Секретаріат надає добові кошти (які він не надає своєму персоналу), він часто дотримується ставок добових коштів Державного департаменту США, що застосовуються до закордонних відряджень (http://aoprals.state.gov/content.asp?content_id=184&menu_id=81). При встановленні розміру добових коштів необхідно обов'язково дотримуватися національного законодавства та норм.

- Не залучатися до будь-якої зовнішньої персональної діяльності, яка може, прямо або опосередковано, істотним чином негативно вплинути на ІПВГ.

10. Подарунки, поїздки та розважальні заходи

Посадові особи ІПВГ не повинні вимагати або приймати подарунки, грошові винагороди, безкоштовні поїздки, гонорари, особисте майно або будь-які інші цінні речі від будь-якої особи або суб'єкта, якщо вони призначені або можуть обґрунтовано сприйматися як такі, що призначені для прямого або опосередкованого стимулювання особливого ставлення до такого донора у зв'язку з питаннями, що стосуються ІПВГ.

Про будь-яке пропонування або одержання подарунків, безкоштовних поїздок або інших компенсацій вартістю понад 100 дол. США, що прямо або опосередковано пов'язане з виконанням обов'язків у рамках ІПВГ, необхідно повідомити Правління ІПВГ або відповідну багатосторонню групу ІПВГ (через міжнародні або національні секретаріати). Будь-яке пропонування або одержання подарунків, що вважаються надмірними, має бути відхилене. У разі виникнення сумнівів стосовно того, чи є подарунок надмірним, необхідно проконсультуватися з Секретаріатом ІПВГ або багатосторонньою групою. Якщо відмова від пропозиції виглядає некоректно, зокрема тому, що вона бентежить або ставить донора у незручне становище, подарунок необхідно віддати Секретаріату ІПВГ або багатосторонній групі.

11. Впровадження

Правління ІПВГ, відповідні багатосторонні групи ІПВГ, міжнародні або національні секретаріати несуть відповідальність за ознайомлення Посадових осіб ІПВГ з цим Кодексом поведінки, а також за надання консультацій та, в разі необхідності, навчання щодо його тлумачення та впровадження. Ті, хто відповідає за ознайомлення Посадових осіб ІПВГ з цим Кодексом поведінки, зокрема, багатосторонні групи ІПВГ, повинні щороку підтверджувати ознайомлення Посадових осіб ІПВГ з Кодексом та доповідати Правлінню про його впровадження через Міжнародний секретаріат.

12. Звітність

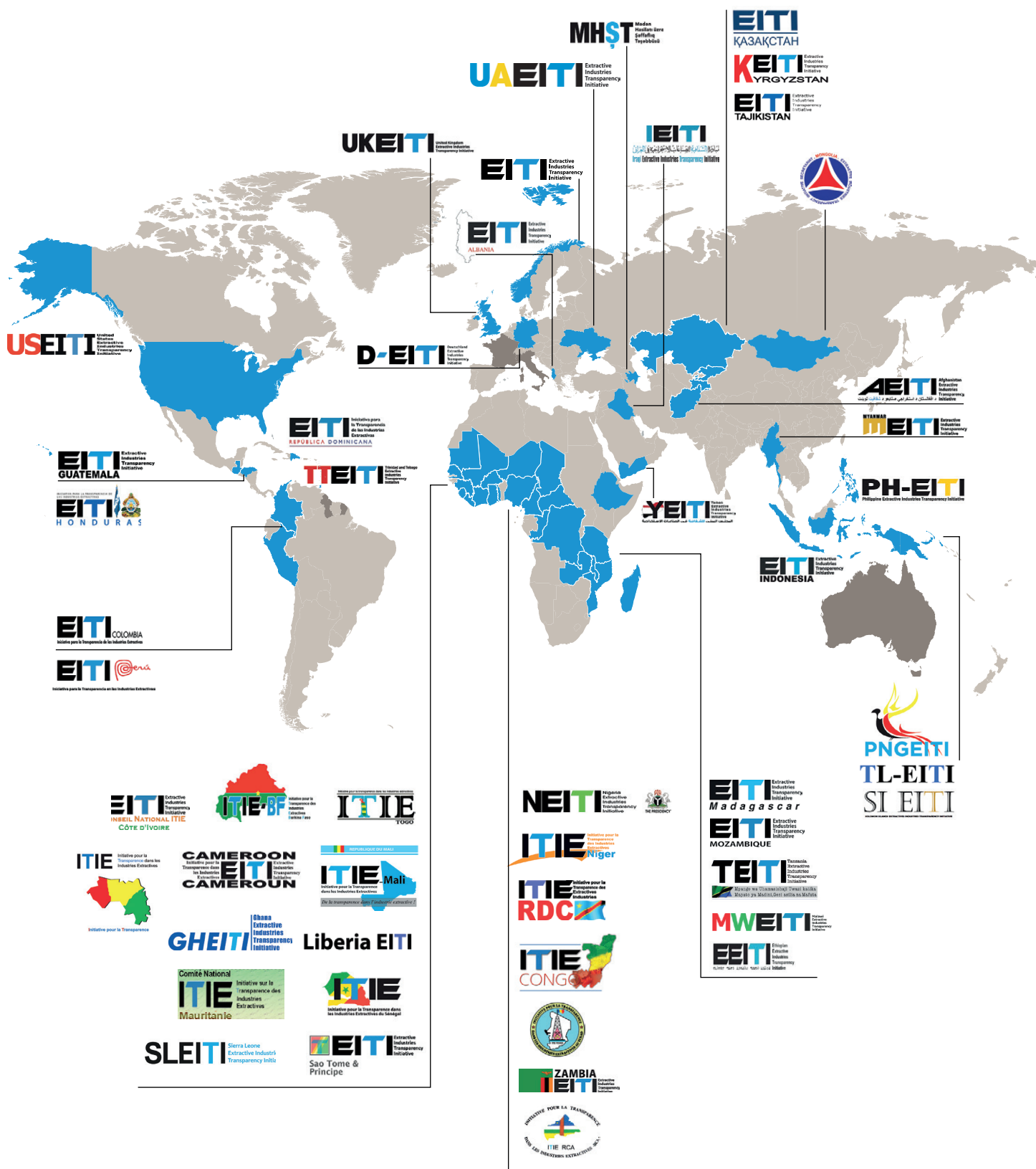
Посадові особи ІПВГ з питаннями щодо тлумачення, впровадження або потенційного порушення цього Кодексу поведінки повинні доводити такі питання до відома безпосереднього органу ІПВГ. Якщо питання доводяться до відома Правління ІПВГ, Правління розглядає обставини і вирішує, чи є необхідним вжиття заходів згідно з Принципами ІПВГ, Стандартом ІПВГ та Статутом. Будь-яка особа, якій незручно ставити будь-які такі питання перед безпосереднім органом ІПВГ, може довести свої питання до уваги Правління ІПВГ через Керівний комітет та його голову.

10 Інструкції щодо представництва зацікавлених сторін

У звіті Міжнародної консультативної групи, що була створена Конференцією в Осло в жовтні 2006 року, рекомендовано, що "Кожна з груп зацікавлених сторін повинна узгодити, яким чином вони бажають бути представлені в запропонованому Правлінні. Це вимагає попереднього розгляду кожною групою зацікавлених сторін, яким чином вони визначають тих, хто має право (i) бути обраним в якості представників; та (ii) бути залученим до процесу відбору".

Групи зацікавлених сторін визначені в Статуті ІПВГ, який також визначає розмір участі груп зацікавлених сторін в асоціації та кількість місць у Правлінні ІПВГ. Деякі групи зацікавлених сторін неофіційно поділені.

Оновлені інструкції для груп та підгруп зацікавлених сторін можна знайти на веб-сайті ІПВГ за адресою: www.eiti.org/about/governance.

Стандарт Ініціативи прозорості видобувних галузей (ІПВГ) – це міжнародний **стандарт**, який забезпечує прозорість нафтових, газових та мінеральних ресурсів країн.

Будучи запровадженою, ІПВГ забезпечує більшу прозорість в управління природними ресурсами країни, а також повне розкриття даних про доходи уряду від видобувних галузей.